

Notulen

***van het verhandelde in de vergadering
van Provinciale Staten van Utrecht***

gehouden op 18 april 2011

ISBN 0920-3370

Bladwijzer

op de notulen van Provinciale Staten van Utrecht Vergadering 18 april 2011

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
BESTUUR, EUROPA en MIDDELEN		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 2 maart 2011, dienst/sector SGU, nummer PS2011BEMO4, inzake verlenging overeenkomst met accountant Ernst & Young. Daartoe besloten.....	13 50	PS2011BEMO4
STATEN (provinciale)		
Vaststellen agenda.....	9	
Onderzoek geloofsbrieven van de heer K.E. Driehuijs te De Meern.	9	
Beëdiging van de heer K.E. Driehuijs te De Meern tot lid van Provinciale Staten. Beëdiging van de heer P.W. Duquernoy en de heer R. Roos als commissie lid.	9	
Ingekomen stukken.	10	
Vragenhalfuurtje.....	10 - 12	
Vaststellen van de notulen van de vergaderingen van 8 en 10 maart 2011 en de besluitenlijsten van 8 en 10 maart 2011.	12 - 13	
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 10 maart 2011, dienst/sector SGU, nummer PS2011PSO4, inzake benoeming PS- en commissieleden in in- en externe gremia II. Daartoe besloten	13 50	PS2011PSO4
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 5 april 2011, dienst/sector SGU, nummer PS2011PSO6, inzake wijziging van de Subsidieverordening provincie Utrecht 2002. Daartoe besloten	13 - 15 50	PS2011PSO6
Bespreking Coalitieakkoord, nummer PS2011O5. Namen kennis van	15 - 49 50	PS2011PSO5
Benoeming van de leden van het nieuwe college van GS.....	51 - 53	
Beëdiging van de leden van het nieuwe college van GS.....	53	

Presentielijst

vergadering 18 april 2011

Voorzitter: R.C. Robbertsen, commissaris van de Koningin
Griffier: L.C.A.W. Graafhuis

VVD	<i>mevr. drs. F.M. Alsem, Harmelen E.R.M. Balemans, Utrecht dr. F.H. Barneveld Binkhuysen, Soest drs. A.H.L. Kocken, Utrecht drs. J.A.J. Konings, Vleuten mevr. Y. Smit, Maarssen mr. D.S.L. Tuijnman, Utrecht mevr. drs. A.J. Vlam, Nieuwegein G.H.J. Weierink, Maartensdijk Z. el Yassini, Utrecht</i>	SP	<i>mevr. drs. S.N. van de Gein, Linschoten ir. ing. Y.S. Lutfula, Utrecht A.M. Meijer, Amersfoort mevr. drs. A.M.C. Mineur, De Bilt</i>
		Christen- Unie	<i>mevr. drs. R.K. Dik-Faber, Veenendaal A.J. Schaddelee, Houten</i>
		SGP	<i>W. van Wikselaar, Driebergen</i>
		50Plus	<i>mevr. W.M.M. Hoek, Vreeland</i>
PvdA	<i>mevr. drs. U.P. Blom, Driebergen A. Essousi, Utrecht K.E. Driehuijs, De Meern ing. D. Kiliç, IJsselstein C. de Kruijf, Leusden mevr. P.J. van Viegen MSc, Utrecht mr. E. de Vries, Amersfoort</i>	PvdD	<i>W. van der Steeg, De Meern</i>
		Later: CDA	<i>mevr. A.H. Raven BA, Utrecht</i>
		Afwezig: GroenLinks	<i>drs. F.H. Bekkers, Utrecht</i>
CDA	<i>mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik ir. H. Graaff, Amersfoort G.A. de Kruijf RT, Woudenberg mevr. drs. M.W.J. Maasdam-Hoevers, Zeist</i>	Leden van Gedeputeerde Staten	<i>drs. R.W. Krol, Soest J.W.R van Lunteren, Hoogland mevr. A.M.A. Pennarts-Pouw, Montfoort drs. R.E. de Vries, Hollandsche Rading</i>
D66	<i>drs. J.G. Boerkamp, Utrecht ir. N.J.P. Hoefnagels, Bunnik ir. J.P.M. Peters, Bilthoven mevr. drs. J.C.M. Versteeg, Utrecht</i>		
PVV	<i>mevr. E.J. Broere, Soest R.G.J. Dercksen, Bosch en Duin drs. J.G. van Hal Scheffer, Soesterberg ir. H. Ijssennagger, Bilthoven ing. H.N. Scherer, Maartensdijk</i>		
Groen- Links	<i>mevr. A.C. Boelhouwer, Wijk bij Duurstede drs. B. Nugteren, Utrecht</i>		

Opening.

De VOORZITTER: Staten van Utrecht, ik open uw vergadering en heet u als leden van de Staten heel hartelijk welkom. Ook een welkom aan het lid van het college, de pers, belangstellenden, mensen uit de ambtelijke organisatie. Fijn dat u er allen bent voor deze bijzondere statenvergadering. Wij spreken vandaag over het coalitieakkoord om vervolgens tot de keuze van het nieuwe college van GS te komen. Op zich is dit een gedenkwaardig moment in de historie van de Staten van Utrecht. Florian Bekkers is vandaag niet aanwezig. Anneke Raven komt later in verband met de overdracht van de Grebbelinie tot rijksmonument.

Vaststellen agenda.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming stellen Provinciale Staten de agenda ongewijzigd vast.

Onderzoek geloofsbrieven.

De VOORZITTER: In verband met de vacature die ontstaan is door het afscheid van mevrouw Fokker, wordt de heer Driehuijs benoemd en geïnstalleerd in de Staten. De heer Duquesnoy en de heer Roos worden benoemd en geïnstalleerd als commissielid. Ik geef het woord aan de voorzitter van de commissie voor de geloofsbrieven, de heer Barneveld Binkhuysen.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De commissie voor de geloofsbrieven is bij elkaar geweest en heeft kennis genomen van de bescheiden betreffende de heer Driehuijs. De commissie is van mening dat de bevindingen conform de wettelijke bepalingen zijn en dat er als zodanig geen bezwaar is tot toelating van de heer Driehuijs tot onze Staten.

De VOORZITTER: Dank u wel. Er zijn geen beletselen om over te gaan tot de beëdiging.

Beëdiging

De VOORZITTER: Ik vraag de griffier de heer K.E. Driehuijs naar hier te geleiden. Ik vraag u allen voor zover mogelijk te gaan staan.

Welkom, heer Driehuijs. Alle stukken zijn in orde bevonden. Ik lees u de voorgeschreven tekst voor. U heeft verklaard hier de belofte te zullen afleggen.

"Ik verklaar dat ik, om tot lid van Provinciale Staten benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks nog middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van Provinciale Staten naar eer en geweten zal vervullen."

De heer DRIEHUIJS: Dat verklaar en beloof ik.

De VOORZITTER: Dan wens ik u van harte geluk met uw lidmaatschap van Provinciale Staten. Het is boeiend werk dat u mag doen voor onze prachtige provincie. Ik wens u daarbij heel veel succes.

(Applaus)

Ik vraag nu de bode om de heer Duquesnoy en de heer Roos hier naar voren te geleiden.

Welkom, heer Duquesnoy en heer Roos. Ook voor u geldt, om toegelaten te worden als lid van onze commissies, dat u de belofte aflegt. Ik zal de tekst die daarbij hoort aan u voorlezen.

"Ik verklaar dat ik, om tot lid van een commissie benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd.

Ik verklaar en beloof dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks nog middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als adviseur van het provinciaal bestuur naar eer en geweten zal vervullen."

De heer DUQUESNOY: Dat verklaar en beloof ik.

De heer ROOS: Dat verklaar en beloof ik.

De VOORZITTER: U beiden van harte gelukgewenst om dit mooie werk te mogen doen voor onze provincie Utrecht.

(Applaus)

Ingekomen stukken.

De VOORZITTER: Een overzicht met daarop ook de twee nagekomen stukken vindt u op uw tafel.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorgestelde wijzen van afdoening.

Vragenhalfuurtje.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! De vragen en een eventuele motie zijn de afgelopen week per mail aan allen toegezonden. Bovendien ligt de tekst ervan op de tafel. Ik zal de vragen daarom niet woord voor woord hier voorlezen, aangezien het analfabetisme in voldoende mate is bestreden in dit college.

"Het OV van BRU naar de provincie", en om met Wim Sonneveld te spreken: "gauw of er vallen klappen". Klappen vallen er bij al die mensen die afhankelijk zijn van het openbaar vervoer en aan de 'goede zorgen' zijn toevertrouwd van het Bestuur Regio Utrecht. Dit orgaan is door de jaren heen in het algemeen geen aanleiding geweest voor aanhoudend gejuich. Dit is een extra bestuurslaag en de democratische controle op dit orgaan is in hoge mate onvoldoende. Het laat zich aanzien dat met name de verschijnselen die een autoritair bewind kenmerken, als bureaucrativering en achterkamertjespolitiek, in een dergelijke omgeving gedijen gelijk salmonella in een slecht bewaarde biefstukartaar. Des te pijnlijker wordt het als een dergelijk bestuursorgaan moet optreden als OV-autoriteit en beslissingen moet nemen over de mobiliteit van mensen, die in vele gevallen voor participatie in het maatschappelijk leven volledig afhankelijk zijn van een goed en vooral betaalbaar openbaar vervoer. Het blijkt dat de Bestuursregio Utrecht niet toegerust is voor deze taak. Dat blijkt uit de manier waarop het OV-aanbestedingstraject niet lang geleden is opgepakt; zie de uitspraak van het College van Beroep, zie de onduidelijkheid die is ontstaan op dit terrein en, als klap op de vuur-

pijl, het voornemen van dit bestuursorgaan om na afschaffing van de strippenkaart de ov-tarieven met maar liefst ten minste 5% te verhogen.

De verhoging van de tarieven van de regiotali met ongeveer 20% laten wij hier vooralsnog buiten beschouwing, maar is evenzo bezopen te noemen. Wij hopen en verwachten dat het college van GS hier zijn verantwoordelijkheid neemt. Wij roepen middels onze vragen – wij zijn heel benieuwd naar de reactie van het college – op die initiatieven te nemen die ertoe zullen leiden dat de OV-autoriteit uiteindelijk bij de provincie terecht komt; de provincie die verantwoordelijk is voor het openbaar vervoer in de rest van de provincie, die op een eenvoudige manier met complexe OV-structuren kan omgaan en daardoor de aangewezen partij is om het BRU in dit opzicht uit zijn lijden te verlossen.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dank, heer Meijer, dat ik vandaag in de gelegenheid wordt gesteld om als gedeputeerde en als fractievoorzitter het woord tot de Staten te richten. Het komt niet vaak voor dat zoiets kan, maar in deze vergadering is dat, dankzij deze vragen, toch mogelijk.

De heer Meijer haalt het punt aan over de Bestuursregio Utrecht. De heer Meijer weet wat er om ons heen gebeurt en wat er in Den Haag gebeurt en hij kent het akkoord dat daar gesloten is. Daarvan wordt gezegd dat de WGR-plus, en dus het BRU, zou gaan verdwijnen. Dat is iets wat in Den Haag uitgemaakt moet worden. Daaraan kunnen wij niet veel meer doen dan wat wij op dit moment doen: heel goed proberen samen te werken met het BRU. Dat hebben wij de afgelopen jaren gedaan en dat blijven wij doen. Samen zijn wij kennelijk wel in staat om goede dingen te regelen, zoals de tram; dat hebben wij samen met het BRU gedaan.

Voorts is het zo dat het BRU op dit moment financieel in zwaar weer verkeert en bekijkt hoe het daaruit kan komen. Daarbij zijn er natuurlijk allerlei afwegingen die gemaakt worden, maar dat zijn afwegingen die in het BRU-gebied gemaakt moeten worden. Die worden gemaakt door het dagelijks bestuur en door het algemeen bestuur. Met alles wat wij daarvan vinden – en wij vinden daar met elkaar nogal veel van – kunnen wij hier

als Provinciale Staten of als Gedeputeerde Staten niet veel meer dan constateren wat de heer Meijer ook constateert in zijn bevindingen.

Ik constateer dat de vragen die de heer Meijer het college stelt, eigenlijk vragen zijn, waarbij mij wordt gevraagd te spreken namens het BRU. Wij hebben een aantal van die vragen uitgezocht en ik zal proberen daarop antwoord te geven. Wat ik de heer Meijer hier wel wil meegeven, is dat het verstandig is dat hij de antwoorden ook probeert te krijgen via het BRU, want dat is het orgaan dat verantwoording dient af te leggen. Dat kan ik hier namens het BRU niet doen. Wellicht is het ook verstandig dat de heer Meijer zijn fractie in de Tweede Kamer oproept om dit geluid, als hij het heel belangrijk vindt, daar ook te laten horen.

De heer Meijer vraagt mij ten eerste of ik bekend ben met de voornemens van bezuiniging. Ik gaf zojuist al aan dat men daar in financieel zwaar weer zit. Dus, ja, ik ben bekend met het feit dat daar bezuinigd moet worden. Daarover staan zelfs stukken op internet.

Dan de tweede vraag. Ik spreek nu namens het oude college, want dat vond openbaar vervoer ook heel belangrijk. Iedereen vindt openbaar vervoer belangrijk, ook het BRU. Het BRU heeft gekeken welk effect die bezuinigingsmaatregel heeft. Daarvan is aangegeven dat die 5% op korte termijn wel een effect heeft, maar dat dat effect op de lange termijn wegvalt. Met de 10% daarentegen zou de aanwas, de groei van het openbaar vervoer die men nastreeft, niet gehaald kunnen worden. Om die reden, zo heb ik mij laten vertellen – dat zeg ik dan namens het BRU – is die 10% van de baan. U vraagt mij of dit de mensen met de lage inkomens hard gaat raken. Daarvan kunnen wij op dit moment niets zeggen. Het enige wat wij weten, is dat er in algemene zin gesproken wordt over een bezuiniging van 5%. Hoe dat vervolgens op al die verschillende kortingsproducten gaat neerslaan, dat weet ik niet. Daar zal men achter kunnen komen door het BRU te blijven volgen. Gevraagd wordt wat het college vindt van het feit dat er ineens zo'n groot tariefverschil ontstaat tussen enerzijds het BRU en anderzijds de provincie. Voordat de OV-chipkaart wordt aangezet moet deze regio in z'n totaliteit – dat geldt voor het BRU en voor de provincie – laten zien dat er geen

grote prijsstijgingen worden doorgevoerd. Op het moment dat dat niet kan worden aangetoond, stemt de minister niet in met het aanzetten van de OV-chipkaart en daarmee met het uitzetten van de strippenkaart. Dat gebeurt in sommige regio's al. De SP is daarvan in de Tweede Kamer een groot pleitbezorger op het moment dat die dingen gebeuren. Volgens mij werkt daar het verhaal van 'check and balances' goed door.

Dan wordt nog gevraagd of het BRU zijn taak naar behoren moet vervullen als concessieverlener. Er is een traject doorlopen door het dagelijks bestuur, gecontroleerd door het algemeen bestuur. Dat geldt eigenlijk ook zo in de Staten: Provinciale Staten zijn het algemeen bestuur en Gedeputeerde Staten zijn het dagelijks bestuur. Men heeft bij het BRU kennelijk geprobeerd dat goed te doen, maar het is niet goed gedaan. Hoe men het daar afwikkelt, is iets waarover ik verder geen oordeel heb. Ik heb ervaren in de gesprekken over hoe die aanbesteding vormgegeven zou moeten worden – op de inhoud beoordeeld – dat dat goed is gegaan. Op de inhoud hebben wij elkaar dus goed kunnen vinden en wij hebben gezorgd dat zaken goed op elkaar afgestemd waren. Dat was de opdracht die ik van de Staten meegekregen heb. Daarvoor heb ik gewaakt. Dat het niet goed is gegaan in de aanbesteding, is een feit. Het is niet aan mij daar op dit moment wat van te vinden.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Zo voortvarend als deze gedeputeerde te werk kan gaan met sommige dossiers, zo afwachtend is hij in dit geval. Wij wachten op de regering, die heeft aangekondigd WGR-plusregio's op te heffen. De gedeputeerde zegt: "Vraagt u vooral aan het BRU hoe het gaat." Hij verwijst naar een algemeen bestuur en een dagelijks bestuur net als hier bij ons, maar hier worden wij gekozen en leggen verantwoording af aan de kiezers. Dat kan niet gezegd worden van het algemeen bestuur van het Bestuur Regio Utrecht.

Al met al zijn de voornemens die op tafel liggen bij het BRU nog keihard en is de verantwoordelijkheid van de provincie voor de algemene gang van zaken in deze provincie voor het openbaar vervoer, onverminderd groot. De oproep aan de gedeputeerde was en is dan ook: neem initiatieven, probeer te kijken wat u kunt doen in het overleg om het openbaar onder algemeen provinciaal

beheer te krijgen. De uitlatingen van de gedeputeerde wijzen niet in een richting dat hij letterlijk deze oproep wil volgen. Wij zien ons dan ook genoodzaakt de door ons aangekondigde motie in te dienen. Ik heb inmiddels begrepen dat de motie ook namens de PVV kan worden ingediend.

Motie M1 (SP, PVV)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 18 april 2011;

constaterende:

- *dat het Bestuur Regio Utrecht voornemens is de tarieven voor het openbaar vervoer met ten minste 5% te verhogen;*
- *dat het OV-aanbestedingstraject, onder verantwoordelijkheid van het Bestuur Regio Utrecht, onlangs pijnlijk is mislukt;*
- *dat het aan de zorg van het Bestuur Regio Utrecht toevertrouwde OV-netwerk meerdere concessies en uiteenlopende lijnverbindingen omvat en derhalve een complex karakter heeft;*
- *dat het regeerakkoord VVD-CDA, onder hoofdstuk 1. Bestuur, op bladzijde 5 stelt: "Het kabinet komt met voorstellen tot afschaffing van de WGR+ en deelgemeenten c.q. deelgemeenteraden.";*

overwegende:

- *dat een overheid tot taak heeft de toegankelijkheid van het openbaar vervoer te bevorderen;*
- *dat het Bestuur Regio Utrecht deze taak, blijkens falende aanbesteding en exorbitante tariefsverhogingen, niet naar behoren vervult;*
- *dat bovendien in hoge mate uiteenlopende tarieven binnen één provincie onwenselijk zijn;*
- *dat de provincie Utrecht, op grond van bestaande verantwoordelijkheden en schaalgrootte, beter dan het Bestuur Regio Utrecht toegerust is om invulling te geven aan de verantwoordelijkheid die de positie van OV-autoriteit met zich brengt;*

dragen het college van GS op:

initiatieven te nemen die bewerkstelligen dat de OV-autoriteit op de kortst mogelijke termijn wordt overgedragen van het Bestuur Regio Utrecht naar de provincie Utrecht.

En gaan over tot de orde van de dag

De VOORZITTER: De motie komt later, nadat een aantal onderwerpen is behandeld, in stemming. De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en verspreid. Zijn er aanvullende opmerkingen of vragen?

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De vraag is wel hoe het straks met de stemming zal gaan. Namens het college geef ik in overweging – dat zal ik ook doen als gedeputeerde in een nieuw college – dat het niet verstandig is deze motie aan te nemen. Ik heb niet gezegd dat wij afwachtend zijn. Wij zien wel degelijk dat je een aantal dingen anders zou kunnen organiseren. Dat proberen wij ook te doen. Met het gegeven, zoals dat er nu is, doen wij dat zo goed mogelijk. Alleen ben ik als gedeputeerde voor de Staten niet in staat het probleem op te lossen. Als de motie wordt aangenomen, wordt het werk waarbij wij proberen er voor de reiziger een zo goed mogelijk verhaal van te maken, moeilijker. De Staten kunnen dus de motie aannemen. Dat ontraad ik echter ten stelligste. Het enige wat daarmee zou worden bereikt, is dat de verhoudingen op scherp komen te staan. Aan de andere kant zouden de indienende partijen, waarvan één partij het zittende kabinet gedoogd, ervoor kunnen zorgen dat de dingen die zij zo belangrijk vinden, in Den Haag geregeld worden. Tot die tijd wil ik als gedeputeerde op een goede manier, zoals wij dat het afgelopen jaar hebben gedaan, met het BRU blijven samenwerken. Ik ga ervan uit dat het BRU op een juiste manier zijn afwegingen gaat maken. Wij zullen het BRU eraan helpen herinneren dat wij met elkaar een groot belang hebben op het gebied van het openbaar vervoer. Ik ontraad echter met klem de motie aan te nemen.

De VOORZITTER: Ik sluit de beraadslagingen. Later op de dag komt de motie in stemming, of niet: dat is afhankelijk van wat de indienende partijen daarmee doen. Wij wachten dat nog even af.

Vaststellen van de notulen van 8 en 10 maart 2011 en de besluitenlijst van 8 en 10 maart 2011.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming stellen Provinciale Staten de notulen van 8 en 10 maart 2011 en de besluitenlijst van 8 en 10

maart 2011 ongewijzigd vast.

Statenvoorstel Verlenging overeenkomst met accountant Ernst & Young.

De VOORZITTER: Er hebben zich geen sprekers aangemeld.

Statenvoorstel benoeming PS- en commissieleden in in- en externe gremia II.

De VOORZITTER: Op uw papieren zijn de namen al voorgedrukt. Daarin zit één fout: bij de Programmaraad voor de Randstedelijke Rekenkamer moet staan mevrouw Vlam in plaats van mevrouw Smit. Kunnen wij deze lijst bij acclamatie vaststellen?

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming benoemen Provinciale Staten bij acclamatie de voorgestelde leden in de in- en externe gremia.

(Applaus)

Statenvoorstel wijziging fractievergoedingen.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Hoe het collegeakkoord ook uitgevoerd zal worden – het zal duidelijk zijn dat wij ons uiterste best zullen doen dat op onderdelen sterk te wijzigen – er zal door burgers en instellingen pijn geleden worden. Dan lijkt het ons vanzelfsprekend dat wij in die situatie ook als provincie laten zien dat wij bereid zijn onze eigen broekriem stevig aan te trekken. Wat ons betreft had dit voorstel dus veel steviger geformuleerd mogen worden. Er had mogen staan dat wij de vergoeding korten met bijvoorbeeld 15%. Dat zit er niet in en een meerderheid steunt dit ook niet. Desondanks meld ik dat wij bijvoorbeeld bij begrotingsbehandelingen met dit soort voorstellen zullen komen, maar dat wij op dit moment akkoord gaan met dit voorstel.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Aan de orde is het voorstel om de subsidie aan de statenfracties terug te brengen van een gebudgetteerd bedrag van € 430.000 naar € 410.000. Men zal begrijpen dat de fractie van de PVV daarmee gelukkig is: snijden in eigen vlees betekent wat ons betreft ook minder ruime

vergoedingen voor de fracties in dit huis. Wij plaatsen daarbij wel een kanttekening. In het fractievoorzittersconvent was een meerderheid voor het vaststellen van het begrote en gebudgetteerde bedrag van € 430.000. Die meerderheid heeft zich kennelijk de afgelopen dagen gewijzigd. Dat is mooi. Het is mooi als mensen zich na het nodige denkwerk aansluiten bij de PVV-standpunten. Tegelijkertijd is het ook merkwaardig. Er is een meerderheid in het fractievoorzittersconvent en aan de Staten wordt een voorstel gedaan om met € 410.000 genoeg te nemen. Dat is wat ons betreft niet de bedoeling. Wij vinden dat wij ervan uit moeten kunnen gaan dat als er meerderheden zijn in gremia in dit huis, die voorstellen als zodanig in de Staten worden gedaan.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! In de vorige periode was het zo dat wij in het fractievoorzittersconvent keken hoe voorstellen 'liggen'. Daar werden geen besluiten genomen. Daaruit konden nog zaken uitgewerkt worden. Voor zover mij bijstaat, is dat wat er gebeurd is. Er is een interpretatie gegeven aan een voorstel dat kennelijk multi-interpretabel was. Vervolgens is daar iemand iets over gaan zeggen en wordt er een voorstel voorbereid dat hier in de Staten komt en waarover hier in de Staten een besluit wordt genomen. Volgens mij weten wij straks bij de stemming pas hoe de meerderheid eruit ziet.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij heeft de heer Van Lunteren een mailtje van de griffie gemist voor wat betreft de meerderheden.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Misschien kan de voorzitter het verhelderen.

De VOORZITTER: Ik kom daarop nog terug. Vervolgt u uw betoog en dan zal ik reageren op de wijze hoe de interpretatie tot stand is gekomen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Mijn perceptie was in elk geval dat er een meerderheid was in het fractievoorzittersconvent voor die € 430.000. Ik geloof niet dat ik mij daarin erg vergis.

Wij willen ook dat het college verantwoording

gaat afleggen voor het bedrag dat nu niet is uitgegeven. Het kan natuurlijk niet zo zijn dan men op een ander moment dat bedrag ergens anders gaat uitgeven. Wij zien graag dat het bedrag teruggaat, zoals elk bedrag dat wij hier gaan besparen, naar de belastingbetaler. Dat is goed voor de Utrechtse economie.

De VOORZITTER: Dit soort ordevoorstellen wordt besproken in het seniorenconvent. Voor de niet-statenleden: dat is het overleg van de fractievoorzitters. Daar is gesproken over een aantal varianten hoe de vergoedingen die de afgelopen periode zijn uitgekeerd, nu met één fractie extra verdeeld zouden worden. De vorige periode waren er tien fracties. Nu zijn het er elf. Er waren twee opties: uitgaan van de bestaande vergoedingen van de vorige periode of uitgaan van het budget dat de begroting kent van € 430.000. Daarbij is gesproken over nog minder. Met name de heer De Kruijf heeft daarover gesproken, want hij wilde verder gaan. Toen heb ik nog de interpretatie gegeven dat wij al 5% korten als wij van tien naar elf gaan. Ik heb het zo geïnterpreteerd dat wij uitgaan van de fractievergoedingen, zoals die in de afgelopen periode zijn gehanteerd. Dat is € 410.000. Delen door elf, maal de vastgestelde vergoeding. Daarop is het voorstel gebaseerd. Komt er straks een andere interpretatie bij de stemming, bij moties of amendementen, dan zal dat wel blijken.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! De SP is er altijd voorstander van zaken zo sober mogelijk uit te voeren, zeker als het gaat om zaken van gemeenschapsgeld. Of wij hier met € 410.000 toe kunnen voor elf fracties? Ons is het de afgelopen periode steeds met gemak gelukt en dan hadden wij er nog een fractiemedewerker bij. Dat ging uitstekend, dus wij zijn blij met dit voorstel.

De heer VAN WIKSELAAR (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Wat mij betreft, gaan wij niet de discussie aan over de hoogte van het bedrag. Wat ons betreft is de stap naar € 410.000 prima. Wat ik mij overigens wel afvraag, is waarom er bij het vaststellen van de begroting 2011 is besloten tot een ophoging van € 410.000 naar € 430.000. Toen was er geen enkel beeld op het vergroten van het aantal statenfracties. Als dit een signaal is van

de wijze waarop de hele begroting is samengesteld, dan hebben wij de eerste 7% al met elkaar gevonden. Wat dat betreft geeft dat misschien wat meer licht op de zaak.

Het punt dat ik wel wil inbrengen, is de verdeling van de pijn. Op dit moment zie je de uitwerking, zoals die is neergezet in het voorstel, waarbij uiteindelijk de kleinste fracties relatief de zwaarste last voor de kiezen krijgen. Omdat er een verdeling is gemaakt tussen een basisbudget en een ophoging per statenlid vanaf het tweede statenlid enzovoort, zie je dat uiteindelijk de grootste fractie 4,8% van het budget inlevert en de kleinste fracties, de eenmansfracties, 8,4%. Wij vinden dat niet reëel. Daarnaast zou je ook nog kunnen stellen dat een kleine fractie uiteindelijk al een zware klus heeft aan deze taak. Daarom hebben wij een amendement gemaakt, waarin wij voorstellen de bedragen te wijzigen, zodat er sprake is van een gelijkmatige verdeling naar rato van de budgetten.

Amendement A1 (SGP): rechtvaardige verdeling fractievergoedingen

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 18 april 2011, ter behandeling van het statenvoorstel PS2011PSO6: Wijziging subsidieverordening statenfracties;

overwegende dat:

- *er bij meer fracties logischerwijze minder budget per fractie is;*
- *in dit voorstel het basisbedrag per fractie met 10% gekort wordt;*
- *het bedrag per 'extra' statenlid echter gelijk blijft;*
- *dat hierdoor kleine(re) fracties verhoudingsgewijs harder getroffen worden;*
- *de taakbelasting bij kleine(re) fracties hoger is;*

besluiten:

in bovengenoemd besluit te wijzigen: het basisbedrag per fractie '€ 29.483' in '€ 30.006' en de vergoeding per extra fractielid te wijzigen van '€ 2385' in '€ 2225.'

Toelichting

Hierdoor blijft het totale budget ongewijzigd, maar de lasten worden naar rato verdeeld.

De VOORZITTER: Het amendement is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. Het kan worden vermenigvuldigd en verspreid.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! In het fractievoorzittersoverleg heb ik voorgesteld het budget op de fractievergoeding te halveren en de helft als een soort garantie achter de hand te houden; als de helft is besteed, zou je nog een beroep kunnen doen op het resterende bedrag. Dat heeft het niet gehaald. Wij zijn wel blij dat er in elk geval een eerste stap is gezet tot deze vermindering van de fractievergoeding. Wij vinden het nog steeds heel veel geld. Wij vinden het heel belangrijk, zeker nu wij overal op moeten bezuinigen, dat wij een duidelijk signaal kunnen geven aan de inwoners dat ook wij daarover nadenken, niet op een punt, maar op meerdere punten. Wij gaan akkoord met het voorliggende voorstel.

De VOORZITTER: Ik proef een grote mate van instemming. Dat zal verder straks blijken bij de stemmingen. Ik sluit de beraadslagingen over dit agendapunt.

Bespreking Coalitieakkoord 2011-2015.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Nu de mist rond de onderhandelingen wat is opgetrokken en wij zicht krijgen op de resultaten van al die duistere gesprekken, zo zeg ik het maar even, is vanmiddag de vraag aan de orde wat wij daarvan vinden. Wat vinden wij, en in ons concrete geval, wat vindt de PvdA van de resultaten van het overleg? Wat vinden wij van het coalitieakkoord? Wat vinden wij van de portefeuilleverdeling? Wat vinden wij van de mensen die al die mooie dingen zullen moeten gaan doen? Laat ik beginnen met een compliment aan de vier partijen die het gesprek met elkaar hebben gevoerd. Ik mag zeggen dat zij een buitengewoon strakke planning hebben weten vast te houden. Ik kan mij herinneren dat de heer Van Lunteren al in een redelijk vroeg stadium aangaf dat hij op 18 april het akkoord wilde presenteren. Nu, hij is daarin meer dan goed geslaagd, want net drie weken nadat de onderhandelingen gestart waren, kon hij het akkoord presenteren en rondsturen en konden wij daarvan kennis nemen. Daarmee

waren wij heel snel en, zo meen ik, waren wij de eerste provincie die dat wist te presteren.

Ik voeg daaraan wel meteen het volgende toe. Als wij namelijk inhoudelijk kijken naar wat er als resultaat op tafel ligt, dan hadden wat ons betreft die onderhandelingen ook nog wel een of twee weken langer mogen duren. Als je kijkt naar de tekst, dan is die overduidelijk snel geschreven. Er zitten echt slordigheden in, er ontbreken heel belangrijke onderdelen en bovendien zit er een enorme onevenwichtigheid in dat coalitieakkoord. Als wij door onze oogbollen naar dat akkoord kijken en als wij daarbij ook kijken naar de portefeuilleverdeling, dan is één conclusie op voorhand heel duidelijk te trekken: dit is absoluut geen coalitie van vier gelijkwaardige partijen, die alle vier in dat gesprek hun gelijkwaardige inbreng hebben gehad. Ik zeg met oprechte spijt: het is vooral een coalitie van CDA, VVD en, tja, nog iets. Dat is in de eerste plaats terug te vinden in de portefeuilleverdeling van de vijf door de coalitie zelf geformuleerde kerntaken: van de vijf zitten er vier bij het CDA en de VVD. Als mevrouw Pennarts succesvol opereert, ben ik ervan overtuigd dat zij de eerste twee jaar van haar actief-zijn als gedeputeerde, erin slaagt een belangrijk deel van haar portefeuille in te lossen.

Het zit bovendien ook in de lengte van de teksten. Als je de tekst bekijkt, dan valt 80% onder de portefeuilles van het CDA en de VVD en is bijvoorbeeld het onderdeel Bodem, Water, Milieu ik wijs het maar even aan – zo'n stukje. Het staat niet in verhouding tot veel andere punten, die misschien ook wel belangrijk zijn, maar toch missen wij een belangrijke ambitie bij, zoals in dit geval, Bodem, Water en Milieu.

Je vindt het ook terug in de kwaliteit van de teksten en ten slotte vind je het terug in de verdeling van het geld en in de concrete beschikbaarheid van het geld. Het is heel duidelijk dat bij het CDA en de VVD heel veel direct beschikbaar geld aanwezig is, terwijl bij de onderdelen die vallen onder de portefeuille D66 en GroenLinks, het geld nog beschikbaar gemaakt moet worden. Dat vinden wij buitengewoon jammer. Wij vinden het ook onbegrijpelijk dat het CDA en de VVD hiermee weg hebben kunnen komen en dat D66 en GroenLinks hiermee akkoord zijn gegaan. Het gaat mij

er helemaal niet om te suggereren dat alles waar het CDA en de VVD voor staan, iets is waar wij tegen zouden zijn –dat is absoluut niet zo – en dat wij bij alles waar GroenLinks en D66 voor staan, juichend over straat zouden gaan. Het is echter wel veelzeggend. Er zijn altijd punten die nog niet ingevuld zijn en waar je in de loop van de jaren tegenaan loopt en waar je iets mee moet. Dan hadden wij het plezierig gevonden om een paar stevige geestverwanten in dat college te hebben. En, ik moet zeggen, dat is overduidelijk niet gelukt.

Wij vinden dat zo'n scheef coalitieakkoord ergens zijn neerslag moet vinden in de samenstelling van het college. Je kunt het op verschillende manieren doen. Je kunt zeggen: "Weet je wat, wij gaan die onevenwichtigheid, die scheefheid, compenseren, bijvoorbeeld door voor te stellen om vooral twee D66- en twee GroenLinkers te benoemen." Dat zou kunnen of je moet de onevenwichtigheid accepteren als een gegeven en daarin glashelder zijn en een college van louter VVD en CDA vormen. Dan heeft iedereen helder wat de kwaliteit en de richting van dit coalitieakkoord is. Wij hebben, zonder ook maar iets ten nadele van welke persoon ook te willen suggereren, gekozen voor het laatste. Bij de stemmingen aan het einde van de middag, zullen wij dat tot uitdrukking brengen.

Dan het akkoord zelf, waarbij ik mij vanwege de tijd beperk tot enkele hoofdpunten. Ik noem onderdelen waarmee wij blij zijn en ik noem punten die wij teleurstellend missen. Waarmee wij als fractie blij zijn, zijn de drie ecoducten. EHS (Ecologische Hoofdstructuur) en RodS (Recreatie om de Stad) worden door het CDA en de VVD landelijk compleet afgebroken. Dan is het goed dat wij hier in elk geval de beschikbare natuur die wij nog hebben, weten te verbinden met een drietal ecoducten. Complimenten aan GroenLinks: zij is wel voor asphalt, zo heb ik gelezen. Dat is dan toch maar gerealiseerd.

Wij zijn blij met de jeugdzorg. De beschikbare middelen blijven beschikbaar en zijn niet in de tijd gelimiteerd. Dat betekent dat wij alle ruimte hebben om tot een zorgvuldige overdracht aan gemeenten te komen. Wij zijn daarover positief. Waarmee wij niet blij zijn, is dat er voor de ecoducten en de jeugdzorg geen budget is. Dat moe-

ten wij alsnog via gesprekken hier beschikbaar gesteld krijgen. Er zullen bestuurlijke afspraken herzien moeten worden, anders dan bijvoorbeeld bij een afslag bij Hoevelaken, waar het budget beschikbaar is.

Een pijnlijk gemiste kans treffen wij aan bij het onderdeel Wonen. In het coalitieakkoord wordt aangegeven dat de provincie zich niet langer gaat bemoeien met het doelgroepenbeleid; het huisvesten van mensen met een laag inkomen, met een afwijkende woonwens of senioren. Als je ergens kunt spreken van een bovenlokale markt, als je ergens kunt spreken van een verantwoordelijke provincie, dan is dat wel op dit onderdeel. Samen met de fractie van de SP zullen wij daarover een motie indienen, waarbij de fractie van de PvdD zich overigens van harte aansluit.

Dan de passage over de megastallen. Vier weken voor de verkiezingen hebben alle fracties hier het burgerinitiatief stevig ondersteund. Met name D66 en GroenLinks hebben dat met verve ondersteund op alle punten van dat burgerinitiatief. Nu, vier weken na de verkiezingen, is dat ineens niet meer aan de orde en staan zij toe dat op belangrijke plekken in de provincie Utrecht megastallen gebouwd zouden kunnen worden. Wij betreuren dat zeer. Er komt hierover een motie van de PvdD, die wij graag ondersteunen.

Werkgelegenheid voor laagbetaalden, bijvoorbeeld in de sfeer van de sociale werkvoorziening, is een belangrijk punt. Ook dat moet bovenlokaal geregeld worden. Het gaat ons niet lukken met dit coalitieakkoord, want deze coalitie besteedt daaraan geen aandacht en trekt zijn vingers daarvan terug.

Veel is niet genoemd en veel wordt vanmiddag door mij ook niet genoemd. Het is wel duidelijk dat bijvoorbeeld vergrijzing, duurzaamheid of milieu een veel nadrukkelijker plek zouden moeten krijgen dan zij tot nu toe gehad hebben. Alle niet genoemde onderwerpen zullen uitvoerig aan de orde komen in de komende periode, al was het maar omdat wij die op de agenda gaan zetten. Ik ben ervan overtuigd dat wij op basis van dit coalitieakkoord een aantal buitengewoon interessante tijden tegemoet gaan. Wat ons betreft, noodzakelijkerwijs, als een echte oppositie: wij zijn er klaar voor en wij gaan ervoor.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Op 2 maart 's nachts kwamen wij tot de conclusie dat wij nog net dertien zetels tekort kwamen om het verhaal dat zojuist door de PvdA werd neergezet, waar te kunnen maken: de volledige realisatie van ons verkiezingsprogramma. Als je namelijk uit de verkiezingen komt, hoop je natuurlijk dat je zoveel mogelijk uit je programma kunt realiseren en daar moet je groot voor zijn. Ja, het ultieme is natuurlijk altijd: zorgen dat je je hele programma kunt realiseren. Maar ja, dat lukt meestal niet. Dat lukt in andere omgevingen wel en dan willen mensen daar eigenlijk ook weer zo snel mogelijk van af.

Het was dus eigenlijk al heel snel duidelijk dat je uitkomt op compromissen. Eigenlijk, als je dan gaat kijken waar wij als provincie nu staan in Europa, dan zijn wij een van de meest attractieve regio's, in principe is op dit moment het huishoudboekje goed op orde en zitten wij in de onderste regionen bij de provinciale lasten. Dus eigenlijk vind je elkaar wel met die compromissen en ben je gewoon in staat een provincie te blijven besturen en zoveel mogelijk te realiseren. Dat is eigenlijk ook het aardige van dit land, waarin wij dat met elkaar zullen moeten doen.

Dan ga je zo'n traject in: met wie ga je die compromissen sluiten? Dat is dan afhankelijk van de andere uitslagen en hoe kom je aan meerderheden in de Staten? Dan komt er een moment dat je partijen moet laten gaan; partijen waarmee je tot kort daarvoor heel hard hebt gewerkt. De afgelopen periode hebben wij heel goed samengewerkt met de ChristenUnie en hebben wij met elkaar heel veel weten te bereiken. En dan heb je een verkiezingsuitslag en dan laat die zien dat er andere samenstellingen nodig zijn om aan meerderheden te komen. Dat kost dan even tijd en dan moet je een traject ingaan.

Wij hebben het in dat illustere gezelschap van fractievoorzitters voorgelegd om naar een informateur toe te gaan – een informateur van buitenaf, wel met de kleur van de grootste partij – en die eens te laten kijken welke partijen met elkaar een coalitie zouden kunnen vormen en in welke samenstelling wij het beste tot een aantal afspraken zouden kunnen komen. Uiteindelijk is er de samenstelling van VVD, CDA, D66 en GroenLinks uitgekomen. Wij hebben de gesprekken inder-

daad in een redelijk rap tempo gedaan, maar wij hebben dat gedaan door eerst te focussen op de vraag waarin je elkaar echt kunt vinden, dus: waarin zit het principe onder het akkoord? Dat principe was met name om ervoor te zorgen dat je naar een kleinere overheid toegaat; het principe dat je een kleine, krachtige overheid wilt zijn, dat je meer wilt uitgaan van de kracht van mensen, meer aan instellingen wilt overlaten, meer eigen verantwoordelijkheid. Dat was de basis, waarvan wij met elkaar zeiden: "Daar zouden wij met elkaar voor willen staan en niet in eerste instantie de discussie vanuit het geld voeren." Wij willen juist die principiële discussie met elkaar voeren om te kijken waar wij vervolgens uitkomen.

Dan ga je een traject in en dan zie je dat er op elke plek geplust en gemind wordt en op die plekken, waar je als partijen wat verder uit elkaar zit, maak je wat diepere afspraken, omdat dat hetgeen is waaraan je met elkaar vier jaar lang vast moet houden. Zoals het echter zojuist door de heer De Kruijf terecht werd gezegd, komen er door het hele traject heen nog tal van dingen die niet beschreven zijn in dit akkoord. Dan kom je dingen tegen waarover je als partij blij bent en dan kom je dingen tegen waarover je als partij wat minder blij of wat minder tevreden bent. De VVD heeft heel duidelijk campagne gevoerd op het punt van de eoducten en ik heb ook al menigmaal gehoord dat er van de tien toch nog drie komen. Op het moment dat je een coalitie aangaat, sluit je compromissen en dan zijn dit de dingen waar je op uit komt.

Op het gebied van cultuur zijn wij een stuk scherper geweest in onze campagne. Wij willen meer eigen verantwoordelijkheid en ondernemerschap inbrengen. Ik denk ook dat er goede argumenten zijn geweest om dat op de manier te doen zoals wij het hier nu hebben. Om het voorbeeld van de eoducten nog een keer te nemen: wij hebben die opgave met elkaar gedaan, wij hebben al een heleboel van die dingen neergelegd en als je kijkt wat er dan nog echt nodig is, dan zijn dat met name die drie. Dan moet je op een gegeven moment met elkaar op dat soort punten kunnen zeggen dat je ervoor gaat en dat je vervolgens kijkt hoe je de doelstelling en de gedachte erachter realiseert. Ik denk dat wij daar al met al goed in geslaagd zijn, al zijn er natuurlijk ook dingen waarmee je extra blij bent. Dat zijn inderdaad die maatregelen

rondom Utrecht en Amersfoort. Als VVD zijn wij daarmee heel blij. Ik moet echter ook constateren dat wij op tal van onderwerpen, die heel expliciet benoemd zijn, ook een brede samenwerking en een breed draagvlak in deze Staten hebben mogen vinden, ook met de PvdA. Ik hoop dat wij elkaar de komende jaren, met al die verschillende partijen, op tal van onderwerpen zullen vinden en dat wij kunnen werken aan een breed draagvlak onder al die voorstellen.

Als je dan kijkt naar het geheel, dan zit de kracht van dit akkoord met name in de compactheid ervan. Niet alles zit helemaal dicht. Het is ook de kracht door te zeggen: "Wij zijn ergens van en daar willen wij ook echt voor staan. Dat doen wij goed en wij proberen daarnaar om te buigen." Dat betekent dus ook dat je niet meer alles doet. De kracht die daarvan uitgaat, is dat je dat uiteindelijk met minder mensen moet kunnen doen. Om dat te illustreren hebben wij juist op dat punt, als wij het dan toch over die aantallen bestuurders hebben, als VVD gezegd dat wij een collegiaal bestuur willen hebben. Als VVD hebben wij vertrouwen in dit team waarmee wij gaan samenwerken. Wij moeten elkaar niet om de haverklap in de haren vliegen. Dan moet je het signaal afgeven dat als wij het met minder moeten doen, wij beginnen met minder bestuurders.

Al met al ligt er een akkoord waarmee wij niet alleen tevreden, maar ook gewoon blij zijn. Wij willen dat heel graag gaan uitvoeren en wij hopen dat wij dat in samenspraak met zoveel mogelijk partijen hier in de Staten kunnen doen.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Onlangs overleed professor Oerlemans, voorheen verbonden aan de Erasmus Universiteit in Rotterdam. Hij publiceerde in 1990 een stuk in het NRC, onder de titel: 'Eenpartijstaat Nederland.' Dat stuk is nog steeds actueel. Het artikel gaat over de politieke kaste die regeert, die in zichzelf is gekeerd, die dezelfde taal spreekt, vriendjes kiezen vriendjes en de politieke partijen lijken op elkaar. Alleen vlak voor de verkiezingen suggereren zij kleur en daarop vinden verkiezingen plaats, dus het heet nog steeds democratie. Dat alles leidde tot een eenheidsdenken en dat eenheidsdenken zien wij nog steeds terug. Ook onze provincie is erin geslaagd een coalitie te smeden die door

geen enkele kiezer als logisch zal worden ervaren. Natuurlijk, onder druk van de korting op het Provinciefonds wordt er een beetje ballast overboord gegooid, maar de mammoettanker vaart rustig verder. Het eenheidsdenken is weer voor vier jaar gered, want: wil de burger ecoducten, wil de burger het masterplan Soesterberg, wil de burger windmolens in Houten? Nee, maar zij krijgen ze toch. Sterker nog: zij mogen ze zelf betalen. De fractie van de PVV zal zich blijven ontworstelen aan dat politieke eenheidsdenken. Wij vinden het wel zinvol om onze normen en waarden te verdedigen. Wij vinden het wel zinvol om elke euro op waarde te schatten.

Onderhandelen op inhoud: dat was de insteek van de VVD bij de informatieronde. Dat onderhandelen is aan onze deur voorbij gegaan. Er is gekozen slechts te onderhandelen met vier partijen. Een gemiste kans, zo blijkt uit het coalitieakkoord. Laat ik echter niet te zuur beginnen. Laat ik ook het college complimenten geven, daar waar het geslaagd is. Vier gedeputeerden is een goed signaal. Natuurlijk denken wij dan: waarom hebben wij er dan decennialang zes gehad? Maar goed, beter laat dan nooit.

Ook complimenten voor de inzet op mobiliteit, waaronder de problemen bij Rhenen en de geluidbeperkende maatregelen die bij de wegen zullen worden getroffen. Ik mis echter een aanpak van de andere knelpunten op de provinciale wegen. Die zouden wij graag in het vervolg nog krijgen.

In de aanloop naar de verkiezingen hebben nagenoeg alle politieke partijen gepleit voor het terugkeren naar de kerntaken. En als alle partijen dat bepleiten, dan is argwaan op z'n plek. Naar nu blijkt terecht. Het organiseren van festivals, het geven van cultuur- en kunsteducatie: het is allemaal geen kerntaak, het is een hobby, een dure hobby, en het gaat gewoon verder.

Over kerntaken gesproken: is het misschien een idee om de bezoekers van festivals gewoon wat meer entreegeld te laten betalen dan dat je blijft graaien bij de belastingbetaler? En, wat zijn dan de criteria voor die festivals? Hoe meet je nationale of internationale allure bij die festivals?

In de tweede termijn zal ik nog terugkomen op de Vrede van Utrecht en Culturele Hoofdstad, die daaraan verbonden is. Wat ik echter in deze eerste

termijn zeker wil benoemen, zijn de hobby's van het vorige college. Wij willen graag weten of het nieuwe college stopt met alle 'multiculusubsidies'; uiteraard geen kerntaak, maar zoals gebleken is, is dat geen garantie. Komt er een einde aan het project 'Kleur bekend'? Komt er een einde aan het sponsoren van het Ramadanfestival? Komt er een einde aan de subsidie voor zorgverlener Vitras, en ik citeer "lichtdementerende ouderen van Marokkaanse afkomst"? Waarom benadelen wij zieken van andere afkomst? Graag ook de toezegging dat er geen subsidie meer gaat naar belangengroeperingen, meer in het bijzonder de milieubeweging.

Wat ons ook grote zorgen baart, is het feit dat Al Gore hier nog steeds heilig wordt verklaard, net als de andere charlatans van het IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change). Nu gun ik iedereen zijn eigen religie, maar deze moet worden betaald door de belastingbetaler. Ik heb het nog even nagezocht: het aandeel CO² in de atmosfeer door menselijk handelen, is eenduidigste procent. Dat is eenhonderdduizendste deel. Dus krijgen wij oplaadpalen voor elektrische auto's om ze van stroom te voorzien, afkomstig uit kolencentrales. Tel uit je verlies.

Dan de windmolens. Landschappelijke kwaliteit laat het niet toe, maar toch mogen ze er komen. Er moet dan wel draagvlak voor zijn. Het kabinet in Den Haag luistert bij draagvlak naar de lokale bevolking als het gaat om CO²-opslag. Dat komt er dan ook niet. De vraag aan dit college is dan ook: betekent dat, indien de bevolking massaal tegen windmolens is, dat die er dan niet komen? Luistert het nieuwe college straks naar de burgers, ja of nee?

En dan die malle ecoducten. Op de introductiedag vertelde ons een ambtenaar dat edelherten er gebruik van gaan maken en dat zij van harte welkom zijn bij ons in de provincie. Zijn zij echter lastig aan onze kant van de ecoducten, dan worden zij gewoon afgeknald. Waarmee de idiotie volledig is verklaard. Wij leven in een land, waar Joden nauwelijks over straat kunnen. Wij leven in een land, waar een Joodse studentenvereniging geen naambordje aan de gevel kan hangen en daar zit met kogelwerend glas. Wij leven in een land, waar homo's uit hun huizen worden gejaagd of waar een Marokkaans gezin uit zijn huis in Leidsche

Rijn moet vluchten. Wij leven in een land, waar de ouderenzorg te wensen overlaat. En in dat land gaat alleen al de provincie Utrecht miljoenen steken in ecoducten. Plaatsvervangende schaamte is ons deel, te meer omdat de bevolking zelf ook wel weet dat men dat geld liever steekt in bijvoorbeeld zorg of veiligheid. Maar ja, het eenheidsdenken is weer voor vier jaar gered.

Het hoofdstuk Bestuur in het coalitieakkoord is nogal beknopt. Er is geen openbaarheid van subsidies. Dat gaat de PVV dan maar bieden. Wij zullen ook nagaan of ontvangers van subsidies niet toevallig ook de verstrekkers zijn.

Niets in het akkoord over business class-vliegen. Niets over betaalde nevenfuncties van bestuurders. Geen drastische beperkingen van het inhuren van externen met megasalarissen. Geen bezuinigingen op de chauffeurs van gedeputeerden en dat, terwijl Hollandse Rading bijvoorbeeld maar twaalf kilometer van dit provinciehuis ligt. Niets over de ontelbare hoeveelheid publicaties, onderzoeken, beleidsnotities met even zovele open deuren, maar wel een ontwikkelingsmaatschappij om de belastingbetaler te laten betalen voor slechte investeringen in het vastgoed en ook vooral veel geld in comfortabele fietspaden van snelwegkwaliteit. De provincie investeerde al talloze miljoenen in fietspaden, maar wat blijkt uit de tussenbalans 2010 SMPU-plus (Strategisch Mobiliteitsplan Provincie Utrecht)? Die geeft aan dat het aantal verplaatsingen met de fiets alleen maar is afgenomen. Er is dus nog een wereld te winnen.

Tot slot Europa. De nieuwe coalitie gaat zich actief Europees profileren. Men gaat Europees netwerken en investeren in de beleidsportefeuille Europa. Toen ik nog op school zat, betekende investeren: geld beleggen. Volgens de Van Dale betekent het dat nog steeds. In politieke kringen is dat intussen verworpen tot een synoniem voor geld over de balk gooien. De werkgroep Europa wordt gecontinueerd. Statenbreed werd vastgesteld dat het twee jaar lang niets heeft opgeleverd, maar wij gaan er natuurlijk wel gewoon mee door. Wat een zelfreflectie. Wij zullen deze werkgroep zeer kritisch volgen, net als alle andere Europese activiteiten en niet schromen de overbodigheid daarvan met de nodige regelmaat aan te tonen. De PVV zal zich hier niet vervelen.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben het over het coalitieakkoord en wij hebben daaraan als CDA van harte meegewerkt. In de aanloop naar de verkiezingen van 2 maart heeft het CDA zowel in het verkiezingsprogramma als ook in de campagne gepleit voor een duidelijker afbakening van taken. In de vorige periode is er al een begin gemaakt aan deze kern-takendiscussie. Deze discussie en het feit dat als overheden meehelpen het huishoudboekje van de BV Nederland weer op orde te krijgen, maken dat de tijd rijp was die keuzes te maken. Het past in deze tijd, waarin overal merkbaar is dat er minder ruimte is in de portemonnee van onze inwoners, dat ook de provinciale lasten voor de burgers niet stijgen.

In dit akkoord zijn keuzes gemaakt, waardoor vrij helder is waar wij als provincie wel en waar wij als provincie geen taak voor onszelf weggelegd zien. Niet omdat wij geen waarde zien in deze taken, maar simpelweg omdat de provincie niet de bestuurslaag is die voor deze taken aan de lat moet staan.

Wij gaan met een nieuwe coalitiesamenstelling aan de slag. Een coalitie die bestaat uit VVD, CDA, D66 en GroenLinks. Wij kijken als CDA daarnaar uit. Wij hebben een aantal weken achter de rug, waarin het goed onderhandelen was. Dat gebeurde in een prima sfeer, dus dat biedt vertrouwen voor de toekomst. Hierbij wil ik hier graag de informateur, de heer Jan Kamminga, de secretaresse Anneke van Duin en ook de onze schrijvers Bart Althuis en Ruurd Jonge Poerink, hartelijk danken voor hun inzet en bijdrage in deze onderhandelingen.

Ook willen wij vandaag even stilstaan bij de vorige coalitie. Die bestond uit VVD, CDA en ChristenUnie. Een coalitie die gebaseerd was op een stevige vertrouwensbasis. Een coalitie, waarin het prettig samenwerken was. Hierbij wil ik ook Marian Haak, die nu met vakantie is, Wouter de Jong en last but not least ook Carla Dik, enorm danken voor de heel fijne samenwerking.

Terug naar de inhoud van het akkoord. Samengevat gaat het ons om een economisch sterke regio, de goede bereikbaarheid en een stevige balans voor onze omgeving voor ruimte voor wonen, werken en het landschap. Een aantal punten dat

belangrijk is voor het CDA licht ik er hier uit. Dat zijn leefbaarheid, jeugdzorg, ruimte en een kleinere organisatie.

De leefbaarheid staat op een aantal fronten onder druk, bijvoorbeeld in wijken die gelegen zijn langs de snelwegen. In dit akkoord spreken wij uit dat dit provinciebestuur extra maatregelen gaat nemen om de overlast langs deze snelwegen te verminderen.

De leefbaarheid staat ook in Rhenen onder druk, niet vanwege een rijksweg, maar door het grote verkeersaanbod dat van Rhenen richting Kesteren gaat en andersom. Door middel van een 'tidal flow' willen wij de doorstroming bevorderen. Daarmee zal de leefbaarheid in Rhenen zeker toenemen. Overigens is het erg mooi dat Gelderland dit ook in haar coalitieakkoord heeft opgenomen.

De jeugdzorg zal op termijn geen provinciale taak meer zijn. Tot dat moment zal dit provinciebestuur er alles aan doen dat het goed geregeld is. Van belang is dat in het akkoord wordt ingezet op het versterken van de eigen kracht van het kind, gebaseerd op methodieken die het netwerk rondom het kind versterken; methodieken die wel moeten werken. Dus is het van belang daarbij zoveel mogelijk te sturen op bewezen effectieve aanpakken. Ten aanzien van de transitie richting de gemeenten zijn wij volgend. Dat wil zeggen dat wij vol onze verantwoordelijkheid invullen en vol onze rol oppakken, maar niet, vooruitlopend op de overheveling, al initiatieven in die richting gaan ontwikkelen. Voor de overheveling van de begeleiding is er een paar weken geleden een transitiebureau opgezet door het ministerie van VWS. Wij gaan ervan uit dat zij dat ook voor deze overheveling zal doen. Daarop kunnen wij het Rijk aanspreken. Het Rijk moet daarin zijn rol oppakken.

Op het gebied van ruimte en het landelijk gebied wil ik graag de volgende pluspunten noemen. Wij blijven ons als provincie inzetten voor het heel zorgvuldig omgaan met onze ruimte: die ruimte, die er mede voor zorgt dat wij een topregio blijven.

De binnenstedelijke opgave en het groen om de steden zijn niet alleen een taak van de steden, maar die zien wij ook als provinciale taak. Voor de grondgebonden landbouw komen dezelfde ruimtelijke mogelijkheden als die voor de inten-

sieve bedrijven binnen een LOG (Landbouw-ontwikkelingsgebied) gelden.

Wij gaan de natuur verbinden door middel van ecoducten, waar dat echt noodzakelijk is, zodat de natuur versterkt wordt.

Wat ook belangrijk is, is dat er structureel geld voor de Agenda Vitaal Platteland is, waardoor programma's voor leefbaarheid, landbouwstructuurversterking, cultuurhistorie, reconstructie en het Groene Hart gecontinueerd kunnen worden. De plannen voor de polder Groot Mijdrecht worden, indien het rijksgeld uitblijft – daar lijkt het wel op – versoberd.

Dan kom ik op de kleinere organisatie. Dit akkoord bevat ook verregaande consequenties voor de provinciale organisatie. Wij beperken ons door een sterke taakafbakening en heldere rolverdeling tussen de overheden. Wij doen dat met minder geld en daarvoor hebben wij minder mensen nodig. Dat zal over de hele linie merkbaar zijn. Een kleinere organisatie, een kleiner college van GS en, inderdaad, een kleiner CDA.

Tot slot. Het is een mooie taak als provinciebestuurders mee te mogen bouwen aan deze regio met al haar parels. Erfgoed, als de zojuist tot rijksmonument benoemde Grebbelinie, onze landschappen, de centrale ligging, de bloeiende economie en onze initiatiefrijke inwoners. Die inwoners, daar doen wij het voor. Nu gaan wij een nieuwe bestuursperiode in met veel nieuwe mensen, en zelfs nieuwe fracties, in deze politieke arena. Als het aan het CDA ligt, gaan wij er met elkaar een mooie tijd van maken.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ons groene linkse zusje staat op het punt te gaan trouwen met een foute man. Wat zeg ik: drie foute mannen. Namens de familie wil ik toch graag een paar woorden spreken. Misschien dat zij zich bedenkt, nu of in de toekomst. Ik wil haar laten weten: ze blijft altijd welkom in de familie waarin duurzaam en sociaal centraal staan.

Die drie mannen, waarmee ons groene linkse zusje een verbond wil aangaan, zijn geen onaardige kerels, maar zij gaan wel aan de gang om alles af te breken waar GroenLinks steeds zei tegen te willen strijden. De SP begrijpt best dat zij zich heeft laten verleiden om plaats te nemen in het

huwelijksbootje, maar wij denken ook dat ze wel erg verliefd is en niet ziet wat die plaats haar, en ons allemaal, kost. En vooral: het had ook anders gekund. Mariëtte, word wakker. Doe het niet.

Allereerst de zorg. De regering heeft besloten om de jeugdzorg bij de gemeenten onder te brengen. Wij zijn daar voor. De SP heeft onderzoek gedaan bij medewerkers in de jeugdzorg en daaruit blijkt dat dat voorstel op brede steun kan rekenen. Hoe gaat het college dat doen? Wij zien geen proactieve houding in dit coalitieakkoord, en dat is echt nodig. Er is veel werk aan de winkel. Niet achteroverleunen tot de regering alles heeft voorgekauwd, maar zelf aan de slag. Wij mogen de kwetsbare kinderen om wie het gaat, niet loslaten tot wij weten dat zij veilig terechtkomen. Het geld dat wij nu aan hen besteden, moet bij die kinderen terechtkomen. Wij zijn bang dat deze coalitie hier vooral een bezuinigingsmaatregel in ziet. Mariëtte, word wakker. Doe het niet.

De woningmarkt is op dit moment één grote ramp. Er zijn bij lange na niet genoeg huizen in onze provincie, de regering neemt maatregelen die zorgen dat de huren met sprongen stijgen en doet er verder alles aan om te zorgen dat huizen onbetaalbaar worden voor mensen die geen geldboom in de tuin hebben. De regering kiepert sociale huisvesting over de schutting bij de provincie. De provincie kiepert sociale huisvesting over de schutting bij de gemeenten. De gemeenten zijn de melkkoe die toch al overal voor opdraait, dus die kiezen er liever voor om dure huizen neer te zetten dan dat ze toelagen op sociale huisvesting. Kent u de verhalen van mensen die tien tot vijftien jaar moeten wachten op een eengezinswoning? Vijftien jaar! Ik begrijp nu waarom de regering vrouwen hun eicellen in laat vriezen.

Wij kunnen dit niet laten gebeuren. De VVD wil zich alleen maar inspannen om huizen neer te zetten voor de werknemers van al die bedrijven die ze vanuit China en India naar Nederland halen. Maar wat moet er gebeuren met de Utrechtse Henk en Ingrid, of – vooruit, voor GroenLinks – met Frodo en Lidewij die het moeten redden met een heel bescheiden inkomen? Mariëtte, word wakker. Doe het niet.

Deze provincie dreigt vol te komen liggen met

asfalt. Overal worden snelwegen verbreed en door Amelisweerd, waar in de jaren tachtig zo fel voor gestreden is, lijkt de breedste snelweg van Nederland te komen. De inwoners organiseren zich massaal in Hollandsche Rading, Maartensdijk, Groenekan, Voordorp, Lunetten, Houten, Haarzuilens. Zij verzetten zich tegen de bedreigingen die uitgaan van al die snelwegen. Ze maken zich zorgen om het lawaai, het fijnstof en het verlies aan natuur. U heeft zaterdag ongetwijfeld ook Zembla gezien over de schokkende gevolgen van fijnstof. Hier had GroenLinks het verschil moeten maken. Maar de zevenbaanswegen door Amelisweerd heeft GroenLinks vóór de onderhandelingen al weggegeven, en hoewel dit het meest milieuvriendelijke alternatief van de "Kracht van Utrecht" wordt genoemd, wordt het bij voorbaat al op een zijspoor gezet. Mariëtte, word wakker. Doe het niet.

Dan de megastallen. Nog geen drie maanden geleden werd in Provinciale Staten een burgerinitiatief neergezet met 15.000 handtekeningen eronder. We hebben toen unaniem besloten om geen megastallen neer te zetten in onze provincie. Als de definitie daarvan werd vastgesteld: bedrijven vanaf 1,5 ha. CDA en VVD probeerden nog een amendement in te dienen waarmee ze door wilden met het bestaande beleid, maar dat amendement trokken zij haastig in onder druk van onder andere GroenLinks. Weet u nog wat de heer Kloppenborg zei? "Het amendement is infaam. Ik vind het werkelijk een schande." En nu is het letterlijk terug in het coalitieakkoord.

Het CDA vindt boerengroen ook natuur en wil het liefste dat heel Nederland eruit ziet als de achtertuin van Henk Bleker. Dus dat het CDA pleit voor megastallen, verbaast ons niet. Dat D66 behalve referenda ook burgerinitiatieven terzijde schuift, past in het patroon, maar dat GroenLinks dit accepteert, vinden we verbijsterend. Remco, Bart, Ralph, laat haar gaan!

De SP kan rekenen. Met een linkse coalitie had dit akkoord er heel anders uitgezien. Met de SP en de PvdA in plaats van de VVD hadden wij plannen kunnen maken voor een hof van Eden in plaats van dit treurige kantoortuintje. Gaat het GroenLinks om de mensen en de natuur of echt alleen maar om het pluche?

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! 'Werk in uitvoering' in 2003, 'Slagvaardig samenwerken aan duurzaamheid en kwaliteit' in 2007, 'Accent 2008' en 'Slagvaardig verder' in 2008 na de coalitiecrisis. Nu, in 2011: 'Focus, vertrouwen en oplossingsgericht'. What's in a name? Meer dan wij denken. Vaak kennen nieuwe mensen, ook in onze situatie, in een coalitieakkoord een bepaalde betekenis toe aan die naam. Pas sinds 2003, sinds de invoering van het dualisme in het middenbestuur, zijn de titels van de coalitieakkoorden ontstaan. Daarvoor noemde men het gewoon "Beleidsprogramma provincie Utrecht", met de jaartallen erachter. Dat leert wat gespit is de archieven.

'Focus, vertrouwen en oplossingsgericht'. Niet alleen door de focus op kerntaken, maar ook door een andere werkwijze, geloven wij dat er een andere wind gaat waaien. Door vertrouwen in de eigen kracht van mensen, in de samenleving, maar ook door te vertrouwen in de kracht van ook ons 'groene zusje' en waarbij geld anders, oplossingsgericht, wordt ingezet. Kijkend naar de constructieve discussies die wij aan de onderhandelingstafel hebben gehad, waarbij wij in het zoeken naar het compromis, iedereen, ook de ander, zijn eigen herkenbaarheid gunden, is dit wat D66 betreft een voorbode voor een andere politiek; een provincie 'nieuwe stijl', een andere provincie. Een coalitieakkoord op hoofdlijnen, wat ook een trendbreuk met het verleden kan worden genoemd, is een voorbode van een politiek die niet op angst is gebaseerd, maar meer op vertrouwen. Een nieuw afgeslankt bestuur met nieuw elan en een nieuwe bestuurdersstijl: ook dat is andere politiek.

Wij gingen de campagne in met een verkiezingsprogramma, waarbij onze focus lag op vijf punten die voor ons herkenbaar terugkomen in het coalitieakkoord. Daarmee nemen wij afstand van de waarneming van de PvdA over een coalitieakkoord van VVD, CDA en een beetje Wat ons betreft is er geen enkele aarzeling.

Als eerste de focus op de kerntaken van de provincie: ruimtelijke ordening, economie en natuur. Dus inzet op een efficiënt en effectief middenbestuur zonder lastenverhoging voor de inwoners. Dat was het eerste punt.

Het tweede punt: waar de provincie gaat werken aan bereikbaarheid voor auto, openbaar vervoer

en fiets, wordt geïnvesteerd in verbetering van de leefbaarheid in dorpen en wijken langs de wegen. Het derde punt: het spaarzame groen beschermen in de provincie en daarom nieuwe woningen vooral binnenstedelijk bouwen in dorpen en steden. Voorts: Utrecht als sterke kenniseconomische regio op de kaart blijven zetten.

Tot slot: duurzaamheid dat een integraal onderdeel wordt van het hele provinciebeleid. Duurzaamheid moet je niet schrijven, maar doen. Duurzaamheid als integraal onderdeel van je kerntaken beschouwen is wat D66 betreft concrete politiek. Wij zullen er scherp op toezien dat dit beleidsvoornemen integraal in de kerntakenbeleidsuitvoering wordt meegenomen.

D66 neemt voor het eerst deel aan Gedeputeerde Staten in Utrecht. Dat is een unieke kans om vanuit onze partij, met onze kandidaat-gedeputeerde, vanuit bestuurlijke verantwoordelijkheid bij te dragen aan die effectieve en efficiënte provincie, verbetering van bereikbaarheid en leefbaarheid, behoud van natuur en landschap en een krachtige en innovatieve economie en duurzaamheid.

Vooruitlopend op de beëdiging van het nieuwe college van GS willen wij ons vertrouwen uitspreken in het team dat straks gepresenteerd wordt en het vanaf deze plek alvast een succesvolle en daadkrachtige statenperiode toewensen.

Ook vanuit de volksvertegenwoordigende rol ligt er voor D66 een mooie uitdaging te wachten. Wij hebben de afgelopen jaren een positieve, kritische, constructieve oppositie gevoerd. Aan mijn fractie de opdracht binnen dat dualisme, waarbij Provinciale Staten en Gedeputeerde Staten elk een eigen verantwoordelijkheid hebben, ook die positieve, kritische, constructieve stijl te handhaven, maar nu met een loyaliteit naar de drie andere partijen waarmee je een akkoord bent aangegaan. Dat is het verschil. Dat zal wellicht soms een spanningsveld opleveren, dat wij met vertrouwen zullen aangaan, kijkend naar hoe wij tot nu toe in de aanloop naar het coalitieakkoord met elkaar zijn omgegaan.

What's in a name? Veel. D66 is de campagne ingegaan met de verkiezingsboodschap: "Anders Ja, D66". Wij vertrouwen erop dat deze verkiezingsboodschap van roep tot daad wordt omgezet en dat wij over vier jaar zeggen: D66 heeft bijgedragen aan een andere provincie.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Focus op kerntaken, meer vertrouwen in de samenleving en een oplossingsgerichte overheid: dat zijn de pijlers van het nieuwe coalitieakkoord. Dit sluit naadloos aan bij de visie van de ChristenUnie voor een kleine overheid en een sterke samenleving. De overheid moet niet zo veel willen regelen, maar alles wat zij doet, moet zij wel goed doen: een citaat uit onze verkiezingsfolder, dat vrijwel letterlijk in het coalitieakkoord is terug te vinden.

De richting van het coalitieprogramma is zeker goed, maar bij de verdere uitwerking van deze drie pijlers vinden wij nog wel wat gaten. Het nieuwe college geeft aan dat Utrecht 2040 de stip op de horizon is. Wij vragen ons af of het nieuwe college nog wel alle andere doelstellingen omarmt. Met de investeringen voor de natuur, de economie en de bereikbaarheid zit het wel goed, maar wat doet de provincie nog op het gebied van klimaat en energietransitie en maatschappelijke vraagstukken, zoals vergrijzing? Ik zal daarop zo nader ingaan. Overigens is de ChristenUnie van mening dat ook de komende jaren geïnvesteerd moet worden in het Utrecht 2040-netwerk. De doelstellingen voor Utrecht 2040 kunnen wij niet vanuit onze toren realiseren. Daarvoor hebben wij onze partners, de gemeenten, het bedrijfsleven, kennisinstellingen en maatschappelijke organisaties hard nodig. Juist in die samenleving moet het gebeuren.

De ChristenUnie kiest voor een duurzame ontwikkeling richting 2040. Dat betekent voor ons dat de drie P's – planet, profit, people – zich in samenhang ontwikkelen. Ik ga ze alledrie even langs. Planet. Hier lezen wij veel goede voornemens, waarmee de ChristenUnie van harte kan instemmen. Het Akkoord van Utrecht blijft overeind en datzelfde geldt voor de AVP-gebiedscommissies (Agenda Vitaal Platteland). De ambitie voor binnenstedelijk bouwen is hoog. Dit wordt een provinciaal belang. Er zijn geen andere uitbreidingslocaties dan al eerder afgesproken in de ontwikkelingsvisie NV Utrecht en de rode contouren worden gecombineerd met ruimte voor maatwerken. Prima allemaal.

Er zijn echter ook punten waarmee de ChristenUnie minder blij is. De passage over Groot Mijdrecht Noord lijkt een open deur richting het Rijk. Er wordt hier voorgesorteerd op de sobere

uitvoering, omdat rijksbudgetten niet beschikbaar worden gesteld.

De drie ecoducten, die op zichzelf natuurlijk toe te juichen zijn, worden gefinancierd met de al ingeboekte versobering van de plannen voor Groot Mijdrecht Noord. Hoe hard gaat dit college zich ervoor inzetten om de rijksbudgetten binnen te halen? Als het Rijk wel met geld over de brug komt om de plannen uit te voeren, hoe gaat het college dan de drie ecoducten financieren?

Op een aantal plekken in het coalitieakkoord is aandacht voor duurzame energie en energiebesparing, bijvoorbeeld bij mobiliteit en herstructurering van bedrijventerreinen. Het lijkt er echter op dat het programma 'Ondernemen met nieuwe energie' wordt beëindigd. Er is hiervoor in elk geval geen budget opgenomen. Ook is onduidelijk of duurzame energievoorziening een provinciaal belang wordt in de nieuwe structuurvisie. Eerder heeft gedeputeerde Krol zich hierover positief uitgesproken. Geldt dat nog steeds? Waarom maakt het college dan een uitzondering voor windenergie?

Dan de vraag over de NMU (Natuur- en Milieufederatie Utrecht) en het IVN (Instituut voor natuurbeschermingseducatie). Worden deze wegbezuinigd, doordat het nieuwe college de niet-wettelijke taken op milieugebied schrapt of vallen deze onder de efficiencykorting van 15%?

Profit. Ook onder het kopje profit is een groot aantal zaken te benoemen dat de ChristenUnie kan steunen. Er is aandacht voor Life Sciences, de creatieve industrie en de duurzaamheid van de economie. Food Valley is nadrukkelijk in beeld en voor de verkeersproblemen bij de Rijnbrug is € 10.000.000 gereserveerd. De landbouw heeft toekomstperspectief, de spoorlijn Almere-Utrecht-Breda blijkt ruimtelijk mogelijk en er komt een thematische structuurvisie Bereikbaarheid, waarbij ook oog is voor fietsverbindingen en de elektrische fiets.

De ChristenUnie heeft hierbij twee korte, maar toch belangrijke vragen. In de tekst is wel aandacht voor de leegstand van kantoren, maar klopt het dat hiervoor geen budget is vrijgemaakt? Een vergelijkbare vraag hebben wij over het uitplaatsen en sluiten van hinderlijke bedrijven. Is dit voor het nieuwe college nog een onderdeel van het beleid?

Dan kom ik bij people. Als het gaat om kunst en cultuur vindt de ChristenUnie dat de provincie zich moet richten op cultuurhistorisch erfgoed, culturele infrastructuur en kunst- en cultuureducatie. Juist deze drie punten zijn in het coalitieakkoord opgenomen en dat is een goede zaak.

Wat betreft de festivals zou de provincie zich moeten beperken tot de Vrede van Utrecht en Utrecht Culturele Hoofdstad.

Cultureel ondernemerschap staat ook in ons verkiezingsprogramma. Wij willen graag met het nieuwe college meedenken over de vraag hoe wij zo iets organiseren. De sector zal het uiteindelijk zelf moeten oppakken, maar wellicht kan de provincie hierin faciliteren.

Bij de jeugdzorg vinden wij goede teksten over een verdere samenwerking tussen provincie en gemeenten, zodat de jeugdzorg meer integraal en effectiever wordt. Voor de overdracht van de jeugdzorg naar de gemeenten wordt echter gewacht op het Rijk, maar wanneer zal het Rijk concrete stappen zetten? Wij willen het college uitdagen om te werken aan de overdracht van Utrecht voor de jeugdzorg, vergelijkbaar met het Akkoord van Utrecht voor de EHS, waarmee onze provincie een gidsrol voor de andere provincies en het Rijk heeft vervuld. Juist de provincie, die de afgelopen jaren zoveel kennis en kunde heeft opgebouwd, zou het initiatief moeten nemen. Dit biedt de beste garantie dat het kind niet de dupe wordt van de overdracht. Dit is ook in lijn met het manifest van de Utrechtse gemeenten.

Welzijn. Wij zijn het ermee eens dat taken op sociaal terrein worden afgebouwd. De uitvoering ervan ligt dan bij gemeenten. De provincie moet volgens de ChristenUnie wel een rol blijven vervullen in het signaleren en agenderen van maatschappelijke vraagstukken, waaronder vergrijzing. Ook kan de provincie een platform bieden aan gemeenten om onderling kennis uit te wisselen. Dit is conform het door deze Staten vastgestelde Profiel Provincies, maar wij lezen hierover niets in het coalitieakkoord. Betekent dit dat de provincie haar verbindende rol op maatschappelijk terrein laat vallen of ziet het college dit toch nog als kerntaak van de provincie?

Verder valt op dat een voorschot wordt genomen op de uitkomst van evaluatieonderzoeken naar Cliëntenbelang en Alleato, die binnen afzienbare

termijn beschikbaar komen. Het college maakt de keuze voor Cliëntenbelang en niet voor Alleato om de steunfunctie voor de gemeenten op het gebied van de Wmo te vervullen. Is het college bereid de uitkomsten van het evaluatieonderzoek af te wachten?

Samenvattend. Het coalitieakkoord biedt een goede basis voor de komende jaren, maar in het licht van de breedgedragen missie Utrecht 2040 is op een aantal plekken te rigoureus geschrapt in de kerntaken. Er is onvoldoende visie voor de noodzaak van duurzame energie en energiebesparing. De provincie lijkt haar verbindende rol in maatschappelijke vraagstukken te verliezen. En dan is er de positie van de jeugdzorg, waarbij het nieuwe college wacht tot het Rijk stappen zet. Ik weet dat ik over mijn spreektijd heen ben, maar ik wil u de tijd van twee jaar niet onthouden.

De ChristenUnie wenst de ambtelijke organisatie, de nieuwe leden van Gedeputeerde Staten en de leden van Provinciale Staten veel vreugde toe bij het uitvoeren van hun taken voor onze mooie provincie Utrecht. Wij geloven dat de zegen van God daarbij onmisbaar is. Daarom bidden wij voor ons en voor u allen om wijsheid en om Gods zegen bij het mooie werk dat wij voor deze provincie mogen verrichten.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een vraag aan mevrouw Dik. Ik heb uit de media begrepen dat zij voor een college beschikbaar zou zijn geweest, ondanks de verkiezingsuitslag. Heeft zij daarbij bepaalde partijen uitgesloten?

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Nee, ik heb niet op voorhand partijen uitgesloten.

De heer DERCKEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Dus de conclusie dat dit college er zit, ligt niet aan mevrouw Dik, zo zal ik het maar zeggen. Zij heeft de meerderheid van CDA, VVD, SGP, ChristenUnie en de PVV niet geblokkeerd?

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Nee, dat heb ik niet van tevoren geblokkeerd. Ik heb wel van tevoren aangegeven dat een samenwerking met de PVV een heel lastige

samenwerking zou worden. Ik heb van tevoren echter niets geblokkeerd.

Mevrouw PENNARTS (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Afgelopen vrijdag hadden wij in Utrecht een ledenbijeenkomst, waarin men kon reageren op het coalitieakkoord. GroenLinkers denken graag mee en dus werd er over een aantal onderwerpen kritisch, maar constructief, gediscussieerd. Aan het eind van de avond, toen veel onderwerpen de revue waren gepasseerd, concludeerde een van onze leden: "Ik ben vooral blij dat wij nu eindelijk eens de kans krijgen om onze opvattingen om te zetten in besturen."

Ja, Annemarie, ik doe het wel. Ik stap in dit huwelijk, maar ik heb jou graag als getuige. Dat geeft je ook de mogelijkheid af en toe nog wat in mijn oor te fluisteren. Voor GroenLinks is deelnemen in deze nieuwe coalitie namelijk een stap voorwaarts. Een nieuwe fase. Nieuw, omdat wij voor het eerst meedoen. Nieuw, omdat wij veel van onze programmapunten terugzien in dit coalitieakkoord. Nieuw, omdat wij zullen laten zien dat GroenLinks kan besturen; besturen naar een provincie nieuwe stijl, een provincie die zich richt op haar kerntaken, die weet waar zij voor staat en die wat zij doet, ook goed doet.

Van half maart tot 1 april hebben wij, acht onderhandelaars en een informateur, een intensieve periode doorgemaakt, bekroond met een akkoord, waarvan GroenLinks zegt: "Hierin herkennen wij ons programma, hierin vinden wij de punten terug die voor ons belangrijk zijn en hiervoor willen wij ons de komende vier jaar inzetten."

Wij danken de heer Kamminga voor zijn rol in de informatiegesprekken en voor de wijze waarop hij ons begeleidde in het onderhandelingsproces. Wij danken ook de collega-onderhandelaars van VVD, CDA en D66 voor de plezierige en opbouwende wijze waarop de gesprekken zijn gevoerd en het feit dat wij op hoofdlijnen tot een akkoord zijn gekomen. Dat akkoord heeft de titel gekregen "Focus, vertrouwen, oplossingsgericht", want vanuit die wens hebben wij elkaar bij de onderhandelingen gevonden. Waar sta je voor als provincie? Waar maak je het verschil? Dat willen wij doen door ruimte te geven aan initiatieven uit de samenleving, door uit te gaan van de kracht van mensen en door een oplossingsgerichte overheid

te zijn. Geen uitdijende overheid die zichzelf allerlei taken toebedeeld, maar een sterke overheid die binnen haar financiële mogelijkheden kiest voor een focus in haar taken.

Wat GroenLinks betreft is ook het woord 'vernieuwing' van toepassing op dit coalitieakkoord. Vernieuwing door de bereidheid keuzes te maken. Sommige van die keuzes waren niet gemakkelijk, niet in de laatste plaats omdat de financiële ruimte dit keer aanzienlijk kleiner is dan de vorige periode. Was er de afgelopen periode € 100.000.000 per jaar extra beschikbaar om uit te geven, dit keer is hiervan maar een kwart per jaar over. Intensivering van de kerntaken moet dus voornamelijk worden betaald uit ombuigingen of bezuinigingen ergens anders. Vooral op het gebied van cultuur heeft deze focus op kerntaken geleid tot een koerswijziging. Het zou van weinig waardering voor de betreffende instellingen getuigen als ik hier niet zou benadrukken dat GroenLinks beseft dat voor een aantal daarvan de gevolgen ingrijpend zijn. Wij vinden echter ook dat door te investeren in cultureel erfgoed, kunst- en cultuureducatie en festivals, er een provinciaal beleid ontstaat dat niet overlappend is, maar juist ruimte invult tussen de taak van het Rijk en de taak van gemeenten. Ook de Vrede van Utrecht en het commitment dat wij geven aan Utrecht Culturele Hoofdstad zijn voor GroenLinks waardevolle punten.

Vernieuwing zien wij ook met het oog op de komende structuurvisie. GroenLinks is blij dat in dit coalitieakkoord is afgesproken dat de bescherming van de EHS over de deadline van 2018 wordt heengegild. Daarvoor hebben wij ons in de campagne hard gemaakt. Een langdurige planologische bescherming kan hopelijk soulaas bieden, waar het Rijk financieel tekortschiet. Wij zijn ook content, en dat zal niemand verbazen, met de drie nieuwe eoducten, die substantieel zullen bijdragen aan de EHS-doelstellingen.

Nieuw is ook de extra aandacht en het extra geld voor openbaar vervoer, fietsen en anders werken. Dat zijn voor GroenLinks belangrijke aanvullingen op het mobiliteitsbeleid. Door wegen op een nieuwe manier aan te besteden, willen wij meer middelen vrijmaken voor maatregelen om overlast voor inwoners te beperken en de kwaliteit van het gebied te vergroten.

Wij gaan door op de ingeslagen weg bij de handhaving van de rode contouren, de nadruk op binnenstedelijk bouwen en de stop op nieuwe bedrijventerreinen. Met de ontwikkelingsmaatschappij voor binnenstedelijke ontwikkeling en herstructurering van bedrijventerreinen willen wij meer resultaat boeken door de bundeling van publiek en van privaat geld. Duurzaamheid wordt daarbij een zeer zwaarwegend aspect. Er komt nadrukkelijk aandacht voor energiebesparing, slim ruimtegebruik en alternatieve energiebronnen.

Voor GroenLinks is ook de bestuurlijke vernieuwing een punt waarmee zij tevreden is: een afgeslankt college van GS, een afgeslankte organisatie en wellicht in de toekomst een opgeschaalde provincie. Wij hebben daarvoor de afgelopen jaren al vaker een lans gebroken.

Onze nieuwe rol als coalitiepartij zullen wij op duale wijze invullen. Wij willen een collegiale partner zijn binnen deze coalitie, maar zoeken tegelijkertijd de ruimte om kritisch en onafhankelijk te werken in Provinciale Staten.

GroenLinks is klaar voor deze nieuwe fase. Wij zien ernaar uit dit de komende jaren in samenwerking te doen met de coalitie en de oppositie in Provinciale Staten.

De heer WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben blij met de woorden van mevrouw Doornenbal, die mij hier wat meer zelfvertrouwen geven. Blijkbaar moet je gelukkig zijn met 'geen groei' in deze periode. Voor ons was verder teruggaan niet mogelijk, maar als een stabiele partij moeten wij dan heel gelukkig zijn. Vandaar dat ik ook blij ben met een aantal stappen in het vervolg. Er ligt een coalitieakkoord dat op een voortvarende en vlotte manier aangepakt is. Wij zijn verheugd dat het er nu ligt. Een heel aantal inhoudelijke punten, ook als je die matcht met het SGP-programma, heeft duidelijke overeenkomsten. Wij begrijpen dat er uiteindelijk heel veel uitgewerkt zal worden in statenvoorstellen. Wij zijn benieuwd hoe dat allemaal vertaald wordt in concretisering van die programma's. In grote lijnen, zoals ik al zei, ligt er een prima programma: terug naar de kerntaken. Wij zullen uiteraard nog wel de discussie voeren over de vraag wat onze werkelijke kerntaken dan wel zijn. Wij hebben geprobeerd wat voorwerk te doen in de ontwikkeling en wij

zien dat dat een heel lastige discussie is. Dus wij zien de discussie met belangstelling tegemoet en hopen ons steentje daaraan bij te dragen.

Een aantal signalen wil ik al duidelijk afgeven over het programma dat er nu ligt. Dat zijn voor ons punten, waarnaar wij heel kritisch kijken. Ik loop deze programmagewijs maar even door.

Als wij het programma Economie pakken en wij kijken naar ruimte voor bedrijventerreinen, dan hoop ik dat ik het verkeerd lees, want ik lees dat er geen enkele uitbreiding mogelijk is, terwijl wij weten dat er een aantal bedrijventerreinen is in heel kleine gebieden waar lokale bedrijven een heel belangrijke rol spelen. Dat geldt niet alleen voor het bedrijf en de werkgelegenheid voor die omgeving, maar ook in facilitering van bijvoorbeeld vrijwillig brandweerpersoneel. Wij zouden het een foute beslissing vinden als je dat soort dingen helemaal op slot zet. Ik wil dus heel graag van de coalitie weten welke ruimte men nog biedt voor lokaal maatwerk, waar het lokale belang in het geding is.

Bij het programma Natuur en Landschap betreffen wij het dat er een slot op de EHS wordt gezet. Eigenlijk blijft de schaduwwerking voor agrariërs, die er al een aantal jaren ligt, nog volledig in stand. Dat betekent dat wij eigenlijk stelselmatig, zonder iets te bieden, bezig zijn met het om zeep helpen van een aantal ondernemers in deze wereld. Dat kan toch niet langer zo voortgaan? Wij denken ook dat sommige dingen in strijd zijn met het Akkoord van Utrecht. Daarover zullen wij later de discussie nog voeren.

De ecoducten: ik ben blij dat er duidelijk staat dat wij kritisch naar de meerwaarde zullen kijken. Dat is het wat ons betreft ook in de stap die gemaakt wordt naar de drie ecoducten die er nog zijn. Gelukkig gaf de heer Van Lunteren als VVD-woordvoerder al aan: wij kijken naar de doelstelling die erachter zit. Die doelstelling moet wat ons betreft SMART (Specifiek, Meetbaar, Acceptabel, Realistisch, Tijdgebonden) zijn.

Het programma Mobiliteit. Wij zijn positief gestemd over het feit dat heel actief nagedacht wordt over een situatie zoals bij Rhenen. Prachtig dat er geld wordt gereserveerd, incidenteel, om daar de problemen op te lossen. Wij hopen dat de coalitie het zo vertaalt dat uiteindelijk wordt gezegd: in een intercollegiale samenwerking met de

provincie Gelderland bekijken wij het totaalplaatje. Of de oplossing een verbreding 'brug Rhenen' dan wel een 'doortrekking A30' is? Ik hoop dat dat nog opengehouden wordt en dat de gevolgen van de besluitvorming meevertaald worden om uiteindelijk te kiezen.

Het programma Jeugdzorg: in de grote lijnen zien wij een aantal punten dat van belang is.

Ik hoop dat ik 'cultuurhistorisch erfgoed' zo lees dat bijvoorbeeld datgene wat in Vinkeveen heeft plaatsgevonden bij de restauratie van de kerk, ook op andere plekken nog van toepassing is en dat de coalitie niet alleen insteekt op de voorbeelden die hier genoemd zijn.

Vernieuwend is de toekomstvisie die wordt neergezet, waarbij gezegd wordt dat getoetst gaat worden aan een aantal elementen dat wij bijvoorbeeld koppelen aan onderwijsdoeleinden. Wij zijn dan ook heel benieuwd hoe dat straks in de uitvoering concreet gestalte gaat krijgen.

In festivals en evenementen wordt een extra partij geld gestopt, want zo lees ik de intensiveringen nog steeds. Wat ons betreft gaat dat een brug te ver; niet alleen om een feest op zich, maar er speelt bij ons ook mee dat wij inhoudelijk heel kritisch zullen zijn waarin wij geld stoppen. Bekend is dat wij vanuit een overtuiging werken, waarbinnen in onze beleving voor een aantal situaties geen plaats is. Dat betekent dat wij ook heel kritisch zijn als het gaat om de Vrede van Utrecht, Culturele Hoofdstad. Het klinkt allemaal heel geweldig, maar volgens mij zitten wij daarop niet te wachten, zeker niet vanwege de miljoenen die dat kost.

Als ik kijk naar de paragraaf Welzijn, dan heb ik een kritische noot. Vanuit de rol als wethouder heb ik ervaring met het kleine-kernenbeleid dat grotendeels werd uitgevoerd door Alleato. Is mijn beleving juist dat dit niet voortgezet wordt of is het zo dat het kleine-kernenbeleid ondergebracht wordt bij een andere partij? Het kan toch niet zo zijn dat wij het kleine-kernenbeleid niet meer continueren in dit proces?

Dan bestuur en organisatie. Ik heb zo-even een en ander meegepakt uit de discussie naar aanleiding van de motie van de SP over WGR-plussituaties. Ik begrijp dat het uiteindelijk rijksbeleid is en dat

wij als provincie geen tools in handen hebben om dat soort ondemocratische stelsels zo snel mogelijk uit de wereld te doen verdwijnen. Als dat zo is, dan heb ik weinig keuze, maar zodra er enige kans is daaraan een extra versnellingszetje te geven, is dat wat ons betreft heel welkom.

Er wordt geschreven over Europese netwerken. Prima, mits daaraan heel duidelijke doelstellingen zijn gekoppeld die meetbaar zijn, zodat wij weten wat wij willen bereiken en of wij dat wel kunnen terugvertalen in de doelstellingen die wij hadden. De financiële paragraaf. Ik schrik dat daar rigoureuus staat: de kaasschaafmethode, 15% subsidies. Ik hoop dat er uiteindelijk bij de uitvoering van de programma's heel duidelijk wordt bekeken wat wij doen, wat bij onze kerntaken past en waar nog een stukje subsidiëring bij hoort. Dus niet de kaasschaafmethode van 15%.

Wat wij missen is een stuk ethische achtergrond in het programma. Wij doen ons werk in de overtuiging dat wij, zoals wij hier met elkaar zitten, dat doen in afhankelijkheid. Ik hoop, en wens dat iedereen toe, dat wij met de wetenschap van die afhankelijkheid ons werk de komende vier jaar mogen doen. Ik wil dan ook iedereen de zegen van de Here toewensen, die naar onze overtuiging daarin onmisbaar is.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! 50Plus wil beginnen met een compliment te maken voor de voortvarendheid, waarmee dit akkoord tot stand is gekomen en ook voor het signaal dat gegeven wordt om met vier in plaats van met zes gedeputeerden de klus te willen klaren. 50Plus vindt het coalitieakkoord schraal voor wat betreft het ouderenbeleid. Al lezende kunnen wij niet anders concluderen dan dat alles is gericht op de economie. Dat is belangrijk; er moet geld gegeneerd worden, er moeten banen zijn en blijven. Een visie op ouderenbeleid is echter nauwelijks te vinden. Gelukkig is meegenomen dat een leeftijdsbewust personeelsbeleid gevoerd gaat worden, waarin er aandacht is voor de werkgelegenheid van 50-plussers, en krijgen de aanjaagteams de opdracht ook te adviseren op duurzaamheidsaspecten en levensloopbestendig bouwen. De vergrijzing zal toenemen; dat is een onontkoombaar feit. In 2040 zal meer dan de helft van de bevolking in de provincie Utrecht niet meer deelnemen

aan het arbeidsproces. Dit punt behoeft aandacht. De provincie Utrecht wordt benoemd als 'draaischijf van Nederland' tot over de grens heen, maar wij moeten oppassen dat de zwakkeren in onze samenleving er niet afgeslingerd worden. In het akkoord wordt daaraan voorbijgegaan. Ooit was ik in Singapore in het businesscentrum. Er was geen kind, bejaarde, zieke, zwakke of mindervalide te zien. Dat moeten wij toch niet willen?

Een punt als het kleine-kernenbeleid, zorgpunt over de provinciegrenzen heen, is nergens te vinden.

Openbaar vervoer moet niet alleen gericht zijn op woonwerkverkeer, maar is zeker ook belangrijk voor de directe leef- en woonomgeving om te kunnen komen waar je moet zijn. Wat wij ook missen is een voorstel om in elk geval gratis openbaar vervoer voor ouderen te onderzoeken.

Wij zijn het ermee eens dat subsidies niet tot afhankelijkheid van de overheid moet leiden, maar een middel moet zijn. Wij missen het tijdspad van de afbouw. Direct op de nullijn vinden wij geen goed idee.

Wij vragen ons af wat er bij de overdracht van taken aan de gemeenten met de restanten van de financiële budgetten gaat gebeuren. Het lijkt ons een goede zaak als deze budgetten naar rato meegaan.

De toeristische en recreatieve bedrijvigheid kan qua ontwikkeling wel bij het bedrijfsleven ondergebracht worden, maar het lijkt ons dat de besluitvorming in klein verband bij de gemeenten ligt, maar in een regionaal verband ligt die besluitvorming zeker bij de provincie. Denk bijvoorbeeld bij grotere activiteiten of allerlei parken die ontwikkeld worden aan de infrastructuur.

Het is goed dat de gemeenten meer ruimte krijgen betreffende de rode contour als de ruimtelijke kwaliteit onder nadere en duidelijke voorwaarden toeneemt.

50Plus is zeker geen voorstander van megastallen. Los van de horizonvervuiling gruwelen wij bij de gedachte aan deze vleesfabrieken. Wij gaan voor het welzijn van de dieren.

Wij zijn niet tegen windmolens. Wel tegen locaties dicht bij woonkernen en keuren dat dan ook af. Het lijkt ons dat de structuurvisie hierop moet worden aangepast. Denk bijvoorbeeld aan de geplande windmolens bij Houten en Nieuwer Ter Aa.

Op dit moment wordt er heftig tegen geprotesteerd en ik vind dat wij als volksvertegenwoordigers daarnaar moeten luisteren.

Bij optimalisering van het regionale wegennet zouden wij graag een aquaduct bij Vreeland opgenomen hebben. De N201 is een sluiproute, een grote sluiproute, tussen de A2 en de A27. Nu al staan er weer lange files door de brugopeningen in verband met het vaarseizoen. Mede daardoor staat er soms een file van twee kilometer bij de afslag op de vluchtstrook van Vinkeveen. Daar de afrit te kort is, levert dit levensgevaarlijke situaties op de A2 op. Daar kan een megaverbreeding van de A2 niet tegenop.

Wij vinden het belangrijk dat op de rijksstraatwegen de realisatie van vrijliggende fietspaden gestimuleerd wordt en dat niet alle aandacht gaat naar filevrije fietspaden.

Wij zijn zeer tevreden dat is opgenomen in het akkoord dat in deze statenperiode geen initiatieven zullen worden genomen inzake gedwongen gemeentelijke herindelingen.

Tot slot wensen wij de coalitie veel succes en hopen op een prettige samenwerking. Wij rekenen op een luisterend oor en op een positieve houding ten opzichte van onze voorgestelde wensen.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! "Ik mijn ecoduct, jij je asfalt": het was de kop van het AD/Utrechts Nieuwsblad van 5 april jongstleden, waarbij een nieuw Utrechts provinciecollege werd aangekondigd. Dat betekent dat er in minder dan een maand een regeerakkoord lag en daarmee verslaan wij ruimschoots onze Belgische zuiderburen. Zoals gezegd is het formatieproces voortvarend van start gegaan, wat resulteerde in het eerste provincieakkoord in den lande. Mijn complimenten hiervoor aan de coalitiepartners. De samenstelling van de coalitie verraste mij in eerste instantie. Het is in elk geval niet een coalitie die je op voorhand zou verwachten. Het is een voor Utrechtse begrippen nieuwe samenstelling en dat geeft het ook wel weer een fris karakter. Het is weer eens wat nieuws, zullen wij maar zeggen. Het is ook een coalitie die verwachtingen wekt bij mij. Als ik naar de verkiezingsprogramma's kijk, zie ik een stevig groen c.q. duurzaam blok in deze coalitie. Ik hoop dan ook dat de kleur groen in deze coalitie niet snel zal verfleetsen.

"Ik mijn ecoduct, jij je asfalt." Het coalitieakkoord spreekt van de komst van drie ecoducten. Dat verheugt mij, maar ik maak mij ook zorgen. De ChristenUnie refereerde hieraan ook al. Als ik het goed begrijp, dienen deze ecoducten gefinancierd te worden door de keuze voor een soberder plan voor Groot Mijdrecht Noord. Daarvan kun je op zichzelf al wat vinden, maar wat gebeurt er als de rijksmiddelen in dezen overeind blijven of als Provinciale Staten geen soberder variant willen? Hoe hard is de komst van deze ecoducten dan nog? Ik kom in de betreffende alinea vijf keer het woord 'soberder' tegen, dus het zal uiteindelijk wel soberder worden. Maar toch. Laat ik in elk geval vast meegeven, mochten de ecoducten er daadwerkelijk komen, dat aandacht besteed moet worden aan rastering om de dieren te geleiden, waardoor de effectiviteit veel groter zal zijn.

Het coalitieakkoord bevat ook een passage over dierenwelzijn en jacht. Bij deze alinea heb ik een dubbel gevoel. Hoewel het er in wat bedekte termen staat, lees ik dat het huidige afschotbeleid overeind blijft. Dat is niet te hopen, want wij mogen wel concluderen dat er de afgelopen periode een cultuur heerste van bijna automatische ontheffingverlening bij aanvragen om afschot. De tweede zin van deze passage biedt hopelijk houvast. Er staat namelijk dat er aandacht zal komen voor innovatie en alternatieve verjagings- c.q. bestrijdingsprojecten. Dat verheugt mij.

De laatste zin van deze passage komt echter weer wat onheilspellend op mij over. Ik citeer: "Als er nieuwe diersoorten naar de provincie komen die schade kunnen veroorzaken, ontwikkelen wij nieuw beleid." Dat er nieuwe dieren naar deze provincie komen, staat wel vast. Dat is ook de achterliggende gedachte van de ecoducten: migratie bevorderen en daarmee ook de biodiversiteit. Het zou wat raar zijn om verbodsborden voor bepaalde diersoorten voor het ecoduct neer te zetten of om grenscontroles in te stellen. Het krijgt daarmee iets griezeligs. Het edelhert en het wildzwijn zullen op termijn ook in onze provincie te bewonderen zijn. Ik begrijp uit de woorden van de heer Dercksen van de PVV dat ecoducten welkom zijn, zolang het edelhert er maar doorheen mag, maar het kan zijn dat ik dat verkeerd begrepen heb. De insteek van de PvdD zal in elk geval zijn: niet vogelvrij, maar kogelvrij.

De voorgenomen portefeuillevdeling beschouwende, zie ik dat de portefeuille Dierenwelzijn is weggevallen. De komende jaren blijft het provinciaal beleid echter van invloed op verschillende terreinen die te maken hebben met het houden van dieren, dierenwelzijn en faunabeheer. Het continueren van de portefeuille Dierenwelzijn zou een voortzetting betekenen van bestaand beleid dat in de komende termijn doorloopt. Hierbij vraag ik dan ook met klem aan de collegepartijen de portefeuille Dierenwelzijn te continueren.

De grootste teleurstelling in dit coalitieakkoord vormen de passages over megastallen. Het coalitieakkoord biedt namelijk ruimte voor de komst van megastallen. Onder voorwaarden is namelijk uitbreiding naar 2,5 hectare mogelijk. Let wel: slechts twee maanden nadat Provinciale Staten unaniem, ik herhaal: unaniem, hebben besloten de komst van megastallen te blokkeren. Op 7 februari jongstleden hebben Provinciale Staten besloten de komst of uitbreiding naar grootschalige intensieve veehouderijen tegen te houden, waarbij als definitie een maximale bouwblok grootte van meer dan 1,5 hectare wordt gehanteerd. Voorts geeft het besluit de opdracht mee dit uit te werken voor het beleid. Nergens maakt het besluit een uitzondering voor bepaalde gebieden in onze provincie. Het dictum van dit besluit is wat dat betreft kraakhelder: geen megastallen in de provincie Utrecht. Alle partijen waren hierin unaniem. Ook stemverklaringen veranderden hier niets aan: de juridische betekenis is namelijk niet meer dan een standpuntverduidelijking, maar laat het dictum verder onverlet. Ik roep de collegepartijen dan ook op het besluit van 7 februari 2011 te respecteren en verder uit te werken in beleid.

Het coalitieakkoord beschouwende, zie ik ook prima dingen staan, zoals de aandacht voor energiebesparing en CO²-reductie bij de herstructurering van bedrijventerreinen, het voorkomen van nog meer leegstaande kantoren via het ruimtelijk instrumentarium, de binnenstedelijke ontwikkeling in de zin van eerst aandacht voor zogenaamde inbreiding alvorens aan uitbreiding wordt gedacht. Dat zijn prima uitgangspunten.

Wij zijn in een tijd terechtgekomen van kerntaken-discussies, van versobering en van bezuinigingen. Toch mag hierbij nooit de leefbaarheid voor mens

en dier uit het oog verloren worden. Ik zou dan ook willen eindigen met de volgende overweging: pas als de laatste boom is omgehakt, pas nadat de laatste rivier is vergiftigd, pas nadat de laatste vis is gevangen, pas dan zul je erachter komen dat je van geld alleen niet kunt leven.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

Schorsing van 15.49 uur tot 16.06 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Namens de coalitiepartijen zal ik een aantal vragen proberen te beantwoorden. Wij hebben daarin een rolverdeling gemaakt. Op het merendeel van de vragen kan ik redelijk antwoord geven, maar op de thematiek van de megastallen zal Mariëtte Pennarts ingaan, omdat zij daar wat beter in zit dan ik.

Er is een groot aantal vragen gesteld en ik probeer er een beetje gecategoriseerd doorheen te lopen. Een aantal vragen had betrekking op de subsidiefeer: welke subsidies blijven nog bestaan, hoe zit het precies met kortingen en dergelijke?

De PVV vroeg naar de multiculturele subsidies en in hoeverre wij daarmee doorgaan. Ik kan daarin helder en kort zijn. Wij hebben in het coalitieakkoord gezegd dat de provincie niet de bestuurslaag is die heel dicht op de inwoners staat. Op het moment dat je op het gebied van het samen laten gaan van verschillende culturen dingen wilt gaan doen, ligt dat in onze ogen bij de gemeenten. Vanuit de provincie zullen wij dus op dat vlak geen initiatieven ondernemen om dat soort trajecten in te gaan.

Dan is er gesproken over de generieke korting van 15%. Door de SGP is gezegd dat wij de kaasschaafmethode niet moeten doen. Dat doen wij ook niet. Wij hebben duidelijk gemaakt dat er een aantal keuzes wordt gemaakt, maar daarbij zetten wij ook een generieke korting in op alle subsidies. Dat is vanuit het oogpunt dat wij op het Provinciefonds, ten opzichte van wat wij hadden, 15% minder krijgen. Dat berekenen wij door aan de subsidieontvangers.

Dat geldt dus voor alle subsidieontvangers.

Ik hoop dat ik hiermee ook de vragen over efficiencykorting en dergelijke heb beantwoord.

De heer DE KRUIF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Beseft de heer Van Lunteren dat die generieke korting van 15% over de gehele linie voor de verschillende instellingen totaal verschillend kan uitpakken?

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ja, dat beseffen wij heel goed. Dat werkt zo. Wij hebben zelf die korting ook gehad. Het betekent dat wij minder geld te besteden hebben en dat belasten wij door. Wij doen dat zorgvuldig.

Er is een vraag gesteld over het afbouwen. Dat wordt netjes in stapjes gedaan. Wij zeggen hier echter dat een korting die wij eigenlijk drie, vier jaar lang niet doorbelasten, op dit moment gaan doorbelasten.

De heer DE KRUIF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp het dus goed dat generiek wordt gekort, ongeacht de omstandigheden van de specifieke instellingen? Dat noemt de heer Van Lunteren zorgvuldig?

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ja, dat noem ik zorgvuldig. Wij korten 15%. Dat is ook onze korting en die betekent dat wij 15% minder geld beschikbaar hebben. Dat betekent ook dat wij 15% minder geld uitgeven. Dat is boekhouden: evenwicht.

Dan is er een aantal vragen gesteld over duurzaamheid en hoe de provincie daarmee in de toekomst omgaat. Volgens mij zijn wij daarin heel helder. Wij hebben afgesproken dat het werk dat geleverd is voor Utrecht 2040 goed werk is. Dat is de strategie waaraan wij willen blijven vasthouden. Dat is de stip op de horizon die wij neerzetten. Wij zeggen daar wel bij dat, als je dat goed wilt doen, het eigenlijk gewoon integraal onderdeel van het beleid moet zijn. Wij zijn daarmee vanuit verschillende invalshoeken bezig.

De PVV heeft een aantal opmerkingen gemaakt over economie. Van de PVV heb ik het idee dat zij zegt dat je af en toe een aantal thema's, als het gaat om het Midden-Oosten en om contacten daarmee, althans de afhankelijkheid ervan, kunt tegengaan. Dat is dan een andere redenatie dan die vanuit alleen maar CO². Vanuit die economische invalshoek zullen wij naar een aantal dingen op het gebied van duurzaamheid kijken. Fossiele

brandstoffen zijn eindig; die zijn een keer op. Als wij daarom niet het denken starten over hoe wij op een bepaald moment daarmee toch kunnen doorgaan, krijgen wij op een moment te maken met een standstill. Krijg ik nu een pleidooi van de heer Dercksen voor een kerncentrale in Utrecht?

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Nee, ik heb een andere vraag. De heer Van Lunteren suggereerde dat er te weinig gedaan wordt om te innoveren naar nieuwe energiebronnen. Wij denken juist dat je met het geld dat je verspilt aan windmolens en aan andere zogenaamde duurzame energie, die eigenlijk helemaal niet duurzaam blijkt te zijn, zou gaan uitgeven aan bedrijven die écht duurzame, écht andere energie gaan onderzoeken, veel effectiever bezig zou zijn. Waarom zou een ondernemer echt gaan innoveren als hij bakken met geld krijgt voor windmolens?

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben blij dat de heer Dercksen het beleid van dit college onderschrijft, want dat is nu net hetgeen wij proberen te doen. Dat schrijven wij dus ook op. Wij gaan niet uit van het subsidiëren van allerlei initiatieven, maar wij zeggen juist dat wij initiatieven willen ondersteunen die vanuit de markt komen. Zo geldt dat ook voor windmolens. Dat was ook een vraag van de heer Dercksen: hoe gaan wij daarmee ruimtelijk om? Wij gaan daarmee om als er initiatieven van onderaf komen. Als het Rijk daarbij subsidies beschikbaar heeft, dan is dat een probleem van het Rijk. Wij, als provincie, gaan daarvoor echter geen subsidie verstrekken.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Nog één vraag over de windmolens. Ik heb gevraagd of, als de bevolking massaal tegen is, zoals de 70% van de bevolking van Soest tegen de eoducten was, de windmolens er dan wel of niet komen.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat zou de heer Dercksen moeten opnemen met de gemeenteraad van Houten. De bevolking van Houten is vertegenwoordigd door de gemeenteraad van Houten. Op het moment dat men daar met een initiatief komt dat men verder brengt, hebben wij daarover in het coalitieakkoord

opgeschreven dat wij dat initiatief ondersteunen. Dat is democratie en zo werkt het.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De provincie zal dat dus geen haarbreed in de weg leggen?

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben plekken aangewezen waar het kan. Op die plekken zullen wij de ruimte bieden, mits het initiatieven zijn die van onderaf gedragen worden en het particuliere initiatieven zijn.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een verhelderingsvraag. De heer Van Lunteren noemde net Utrecht 2040 en duurzaamheid. Voor ons als Staten is het belangrijk dat Utrecht als provincie zich duurzaam ontwikkelt, waarbij people, planet, profit in samenhang ontwikkeld worden. De energietransitie-opgave is slechts één onderdeel daarvan. Wij hebben het ook over mooie landschappen, over investeren in de economie et cetera. Op een gegeven moment noemde de heer Van Lunteren 'Utrecht 2040' en in een volgende zin de 'energietransitie-opgave'. Dat loopt volgens mij nogal door elkaar.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Op al die andere vlakken, zoals mevrouw Dik in haar betoog al heeft gezegd, zien wij dat al die elementen keurig een plek hebben gevonden. Met name op dit onderwerp gaf zij aan dat zij wat zorgen heeft en of het wel voldoende zou zijn. Ik hoop met mijn beantwoording dat ook dat punt van de 2040-agenda gewoon goed op het netvlies staat.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Nog even kort terug naar de windmolens. Wij hebben ons als provincie gecommitteerd aan een taakstelling van, naar ik meen, 50 MW in 2020. Ik begrijp dat de heer Van Lunteren de realisering van die energietaakstelling afhankelijk maakt van de welwillendheid van de gemeenten. Stel dat daarmee blijkt dat die taakstelling volstrekt onhaalbaar wordt – dat zou zomaar kunnen, kijkend naar het verleden –, wat is dan de opstelling van de heer Van Lunteren daarin?

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de

Voorzitter! Wij maken afspraken op basis van hetgeen wij kunnen. Wij hebben hierbij geen deadline staan. Wij vinden het wel heel belangrijk dat die windmolens er komen op een passende plek. Wij kunnen echter niet zorgen dat er initiatieven komen. Onze visie is namelijk niet zo dat wij een subsidie gaan geven om windmolens te bouwen. Wij vinden dat er initiatieven moeten zijn die zorgen voor de opwekking van duurzame energie, maar die ook privaat gedragen zijn. Dat is voor ons belangrijk. Dat is een politieke keuze die wij met elkaar maken.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het is uiteraard duidelijk dat het een politieke keuze is, want de provincie kan uiteraard wel initiatieven nemen. Ik begrijp echter dat 'de vier partijen' ervoor kiezen dat niet te doen en daarmee het risico te lopen dat de taakstelling van 50 MW in 2020 volstrekt achter de horizon verdwijnt.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dit beleid wijkt niet zo heel veel af van hoe wij dat alle jaren hebben gedaan. Jaar in jaar uit was dit het beleid. Dat zetten wij voort, met dien verstande dat wij het nu heel scherp hebben neergezet, zodat juist voor iedereen helder is waar de mogelijkheden wel zijn. De heer De Kruijf benadrukt echter niet dat nu eens een keer goed helder en duidelijk is opgenomen waar wij die windmolens eventueel zouden willen. Dat hebben wij in al die jaren nooit gedaan. Als de heer De Kruijf kijkt naar wat het verschil is met het verleden, dan is dat het verschil en dat de kans dat er een daadwerkelijke realisatie van dat akkoord komt, groter is dan zo'n drie weken geleden.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het verschil is dat wij met elkaar geconstateerd hebben dat die 50 MW volstrekt onhaalbaar is gebleken.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat is de constatering van de heer De Kruijf.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! In de commissie Ruimte, Groen en Water en ook in de Staten is de afgelopen weken en maanden geconstateerd dat die 50 MW er niet in zit.

Vervolgens is verzocht om aanvullende locaties. Je zou kunnen veronderstellen dat als wij niet met aanvullend en stevig provinciaal beleid komen, over een aantal jaren opnieuw geconcludeerd zal moeten worden dat het weer niet gehaald is. Ik vraag de heer Van Lunteren of hij zich daarbij neerlegt. Zegt hij dat hij zich daarbij neerlegt en hij zegt dat namens de complete coalitie?

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik zeg namens de coalitiepartijen dat wij het beleid dat er al was, verder hebben vormgegeven. Wij hebben heel expliciet gemaakt waar de mogelijkheden zijn, zodat voor iedereen die een initiatief heeft op het gebied van windmolens, precies bekend is waar men dat initiatief kan laten landen. Ik denk dat wij daarmee steviger beleid hebben neergezet dan wij tot nu toe hadden en dat wij scherper zijn geworden in de vraag wat er mogelijk is. Nu is het wachten op initiatieven. Ja, de keuze van deze coalitie is niet dat wij vervolgens initiatieven vormgeven, want dan wordt dat weer een zaak van de overheid en deze vier partijen hebben daarover aangegeven dat dat niet iets is wat wij nastreven.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! Er zijn in elk geval twee locaties bekend vanuit de structuurvisie: Nieuwe Ter Aa en Houten. Daar wordt er al jarenlang tegen geprotesteerd. Hoe gaat de heer Van Lunteren daarmee om? Wil dit zeggen dat ik de mensen moet gaan waarschuwen: "Pas op, het zou maar zo kunnen dat de hele toestand opnieuw gaat beginnen."

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik sta hier als fractievoorzitter en formateur van een coalitie. Er wordt mij gevraagd nu al de uitvoering van het beleid te gaan verdedigen. Het lijkt mij verstandiger dat deze vragen worden opgespaard en dat men met deze specifieke gevallen bij de betreffende gedeputeerde aanklopt. Die kan daarover ongetwijfeld haarfijn uitleg geven. Het lijkt mij nu niet de plaats en het moment zo specifiek in casussen te vervallen, want dan moet ik naar de tribune kijken voor ambtelijke ondersteuning.

De VOORZITTER: Het lijkt mij inderdaad goed het debat te voeren.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Er is opgemerkt dat er staat dat daarvoor geen geld meer is en hoe u daarmee omgaat. Dat betreft onder andere leegstand van kantoren en uitplaatsing van hinderlijke bedrijven. Geconstateerd is dat dat beleid uit het verleden was, maar dat het geld niet terug te vinden is in dit akkoord. Wij hebben met elkaar geconstateerd dat je als provincie op dit gebied niet veel meer kunt dan geld geven aan de gemeenten om oplossingen te bieden. Wij hebben gezegd dat als dat het enige is wat wij kunnen doen, dit niet past in de visie die wij hebben, namelijk dat wij dat meer ondernemend willen doen. Wij hebben gezegd dat wij de ontwikkelingsmaatschappij voor de herstructurering van bedrijventerreinen onder andere voor dit soort onderwerpen willen inzetten. Dat betekent dat als wij op het gebied van de binnenstedelijke opgave iets kunnen doen met de leegstand van kantoren, wij dat ook zullen doen. Dat is dan vanuit de gedachte dat je daarmee de gedachte van de oplossing van woningbouw neerzet. Over de leegstand van kantoren hebben wij namelijk geconstateerd dat wij niet het instrumentarium in handen hebben om daaraan wat te doen, buiten het feit dat je daarmee in een subsidiërende rol komt. Daarvoor kiezen wij nadrukkelijk niet.

Datzelfde geldt voor hinderlijke bedrijven; daar geldt dezelfde afweging. Als je ontwikkelingen mogelijk wilt maken, zal een onderdeel daarvan zijn dat je ergens bedrijven moet uitplaatsen om zo'n binnenstedelijke opgave te kunnen halen. Vanuit die gedachte zijn wij dus bereid met de ontwikkelingsmaatschappij mee te participeren. Dat zou ongetwijfeld een onrendabele top van zo'n project en zou de reden zijn waarom dat niet slaagt. Wij doen dus wel mee, maar dat betekent dat wij aan beide kanten meedoen. Dat betekent: niet alleen maar geld geven, maar dat wij op het moment dat daaruit geld terugkomt mee-delen en wij die middelen op andere plekken gemakkelijker kunnen inzetten. Ook daarvoor geldt: dit is een hoofdlijn. Dit moet allemaal uitgewerkt worden door het college en op die manier vorm worden gegeven. Dat is gebruikelijk bij zo'n akkoord. Wij schrijven met elkaar op wat de voornemens zijn en vervolgens zien de Staten dat allemaal terug in de uitwerking van beleid.

Het is misschien goed nog de vragen te beantwoorden over de bedrijventerreinen en de flexibiliteit. Wij hebben in het verleden heel klip en klaar al eens gezegd wat wij met de bedrijventerreinen willen. In principe zeggen wij dat er een slot op zit. Dat houdt deze coalitie vast. Alleen, zeg ik tegen de heer Van Wikselaar, is er binnen dat slot ruimte, want wij hebben nog steeds dat aantal hectares dat beschikbaar was. Die hectares zijn niet weg, maar het enige wat wij zeggen is dat er niet meer bij komt. Binnen dat geheel moeten de regio's met elkaar tot convenanten komen. Daarbovenop gaan wij niets extra meer bieden. Dat betekent dat als die regio's op een verstandige manier omgaan met de hectares die nog resteren, de problemen die de heer Van Wikselaar schetst zich niet zullen voordoen.

Een andere vraag van de heer Van Wikselaar was hoe wij omgaan met Rhenen, omdat er een besluit genomen is voor een middellangetermijnoplossing. Er komt een 'tidal flow'. Dat betekent een extra baan die in de spits 's morgens de ene kant opgaat en die 's avonds de ander kant opgaat. Dat betekent niet meer asfalt, maar proberen beter gebruik te maken van het asfalt dat wij hebben. Dat gaan wij daar doen. Wij gaan natuurlijk samen met Gelderland kijken hoe wij een langetermijnoplossing kunnen bieden. Wij gaan verder zoeken naar wat daar mogelijk is. Dat moeten wij samen doen, ook met de gemeenten die daar actief zijn in WERV-verband (Wageningen, Ede, Rhenen, Veenendaal). Het is dus niet iets wat wij vanuit hier zomaar even eenzijdig gaan opleggen, want het merendeel van de maatregelen die je daar zou kunnen bedenken, vinden sowieso al op Gelders grondgebied plaats.

Er is gevraagd wat ik nu precies met de maatschappelijke rol ga doen. Daarbij is het werk van Alleato en dergelijke genoemd. Laat ik helder zijn, zodat daarover geen misvattingen kunnen zijn. Alleato doet prima werk en wij zijn best bereid Alleato in te huren op het moment dat er werkzaamheden zijn. Een instandhoudingssubsidie voor Alleato is echter niet meer aan de orde. Een regierol op het gebied van maatschappelijk werk is er dus niet meer. Als provincie zeggen wij dat dat iets is wat wij bij gemeenten neerleggen; daar ligt de verantwoordelijkheid. Dat is een politieke keuze die wij maken. Wij hebben daarop op deze wijze

ingezet, maar dat betekent wel dat wij op de verschillende beleidsterreinen nog steeds aandacht hebben voor de dingen die van belang zijn in provinciaal land. Vandaar ook dat wij op het gebied van wonen wel degelijk voor de projecten waarmee wij bezig zijn, aandacht blijven houden voor het feit dat er voldoende voor de behoefte gebouwd wordt, dus ook levensloopbestendig bouwen en voldoende sociale woningbouw. Wij gaan dat echter niet dwingend opleggen, maar met elkaar kijken hoe wij daaraan het best invulling kunnen geven.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het punt is dat in het coalitieakkoord staat dat wij de steunfunctierol, die wij wettelijk verplicht hebben, naar gemeenten wel willen vervullen, maar niet meer via Alleato, maar via Cliëntenbelang. Dat is heel bijzonder. Wat de heer Van Lunteren nu zegt, is iets anders. Wat ik vraag, is hoe de heer Van Lunteren denkt die steunfunctierol, die de provincie wettelijk verplicht heeft, in te vullen via een cliëntenbelangenorganisatie. Nogmaals, ik ken de zes daarbij behorende organisaties en ongetwijfeld zijn zij in staat tot een goed gesprek met de gemeenten, maar zij zijn niet uitgerust de gemeenten te ondersteunen bij de Wmo-taak.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben op dit gebied de keuze gemaakt om dit zo te organiseren. Als gemeenten in het kader van decentralisatie graag die taken wensen, dan is het hun verantwoordelijkheid om dat op te pakken. Op het moment dat zij er niet toe in staat zijn, is er altijd een mogelijkheid aan schaalvergroting te denken. Dat is dus de verantwoordelijkheid van de gemeenten hoe zij daarmee omgaan. Het is de overtuiging van deze samenwerking dat het niet aan de provincie is daar waar leemtes vallen, daarin te stappen. Aan de wettelijke taak die wij op dit vlak hebben, geven wij invulling via Cliëntenbelang. De exacte invulling daarvan horen de Staten van de betreffende gedeputeerde.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik probeer het nog een keer. Het gaat erom dat wij bij Cliëntenbelang inhuren de steunfunctierol die wij als provincie hebben in de richting van gemeenten. Dat is een heel bijzondere en bijna

bizarre invulling van de rol. Daarover ging mijn vraag.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! De SP wil graag weten of het college heeft nagedacht hoe de gemeenten de zorg moeten gaan financieren. Er gaat nu een flink bedrag vanuit de provincie naar de gemeenten, maar als wij dat wegnemen, komt er een groot praktisch probleem. Hoe moet dat opgelost gaan worden volgens de heer Van Lunteren.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het college heeft daarover nog niet nagedacht, omdat het college nog niet geïnstalleerd is. De coalitiepartijen hebben met elkaar gezegd dat wij dit soort dingen netjes afbouwen. Wij stoppen er niet van vandaag op morgen mee. Wij nemen daarvoor goed de tijd; als wij de financiële doorrekening bekijken, dan blijkt dat wij zeker drie jaar de tijd nemen om dat netjes af te bouwen. Dat betekent dat de betreffende gedeputeerde dat op een goede manier kan doen. Het is echter wel goed van tevoren te zeggen dat wij ermee stoppen.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dat betekent dat dit niet regelrecht, maar wel geleidelijk naar de nul gaat, tenzij je al die mensen meeneemt naar Lourdes, zodat er geen zorg meer nodig is, maar het lijkt ons niet helemaal

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Er zal wel zorg nodig zijn, maar de gemeenten hebben die bevoegdheid. De gemeenten staan dicht bij de inwoners. De gemeenten hebben die verantwoordelijkheid en daarom gaat de provincie niet meer bijpassen. Er zijn mogelijkheden: men kan de onroerendezaakbelasting verhogen, men kan opschalen. Dat zijn allemaal mogelijkheden, die het gemeenten mogelijk maken dat probleem op te lossen.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil graag weten of ik mij bij het kleinekernenbeleid, dat in mijn beleving in de uitvoering aan Alleato gekoppeld was, geen zorgen hoeft te maken en dat dit door de nieuwe coalitie gewoon voortgezet wordt.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat kleinekernenbeleid hadden wij al gestopt en afgerond. Dat gaan wij niet opnieuw opstarten.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Heel jammer.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een vraag over de woorden van de heer Van Lunteren over de maatschappelijke regie door de provincie. Wij hebben vorig najaar, of misschien al iets eerder, het Profiel Provincies in de Staten vastgesteld. Daarbij hebben wij inderdaad besloten dat wij zorg niet gaan financieren en dat wij niet het sociaal beleid gaan uitvoeren; dat hoort allemaal bij de gemeenten. Wij hebben wel gezegd, dat de provincie een stukje regie zou kunnen hebben bij maatschappelijke vraagstukken door af en toe gemeenten bij elkaar te roepen in conferenties. Dat is dus die signalerende en agenderende rol. Dat zijn de letterlijke woorden in Profiel Provincies. Houdt de coalitie dat Profiel Provincies overeind of wordt daar een streep doorheen gezet?

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb gezegd dat wij afbouwen. Hoe dat precies vormgegeven gaat worden, is aan de gedeputeerde die daaraan uitvoering moet gaan geven. Ik ga op deze plaats nu niet exact invulling of uitvoering geven aan datgene wat nog door die gedeputeerde moet worden gedaan. Mevrouw Dik zal moeten wachten tot de voorstellen daarover gereed zijn en zij een precies beeld krijgt. Op dat moment kan zij de discussie aangaan. Ik moet mij nu op dit punt gewoon beperken tot datgene wat ik weet. Wat wij met elkaar expliciet hebben afgesproken, is dat wij daarin geen actieve rol meer hebben. Dus als in de ogen van mevrouw Dik "een actieve rol" betekent dat wij toch op het vlak van welzijn allerlei dingen gaan doen, dan zeg ik dat dat niet de bedoeling is. Hoe het zich exact gaat uitkristalliseren, hoe wij die wettelijke taak invulling gaan geven, laat ik aan de betreffende gedeputeerde over.

De VOORZITTER: De standpunten lijken mij helder. Vervolgt u uw betoog.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Er zijn opmerkingen gemaakt over de jeugdzorg. Gezegd is dat het allemaal mooi is dat het Rijk zaken overdraagt, maar dat de provincie daarvan zomaar wegstapt. Dat staat hier echter niet. Wat er staat is dat wij een verantwoordelijkheid hebben voor de jeugdzorg en dat wij die op een goede manier blijven invullen. Wat er ook staat, is dat als het Rijk dat besluit neemt, het Rijk aan zet is om duidelijk te maken hoe dat vormgegeven moet worden en dat wij met alle plezier willen zorgen dat alles klaar staat om het goed over te dragen. Dat is prima. Het is echter niet de bedoeling dat wij hierop vooruitlopen. Het Rijk zal de kaders moeten aangeven en zal moeten aangeven hoe de jeugdzorg overgaat. Tot die tijd zorgen wij ervoor dat de jeugdzorg op een goede manier vormgegeven blijft worden.

Er zijn vragen gesteld over de Vrede van Utrecht en hoe daarmee exact omgegaan wordt. Wij zijn het traject samen met de stad ingegaan. Wij vinden, breed en door alle partijen heen, dat wij misschien op sommige punten te veel meegegaan zijn. Daarom hebben wij dus een efficiencykorting toegepast op de Vrede van Utrecht. Wij vinden het echter wel een vreselijk goed traject, waarmee wij uiteindelijk in staat zijn geweest de stad meer de provincie in te trekken. Dat willen wij op die manier graag vorm blijven geven. Daarom is een actieve betrokkenheid van de provincie hierbij van belang. Wij willen die rol oppakken en wij zullen ons met name focussen op de vraag hoe wij de gemeente aangehaakt krijgen bij dit geheel. Wij zien hier wel, en dat hebben wij ook bewezen, dat veel bedrijven aangeven dat dit soort evenementen een belangrijk reden zijn om hiernaartoe te komen. Dat kan ik zeggen uit hoofde van mijn portefeuillehouderschap Economie, dat ik hopelijk hierna weer mag vervullen. Ik heb daarover laatst nog gesproken met een ceo van Heinz en hij gaf dat aan als de reden om hier te willen zijn. Dat is ook de reden dat wij het evenementenbeleid voortzetten. Vanuit de SGP was er de gedachte dat het hier ging om een intensivering. Het is geen intensivering; het is gewoon voortzetting van beleid. Er komt niet veel geld meer bij. De afgelopen vier jaar was er veel extra geld beschikbaar. Dat incidentele geld hebben wij nu niet meer, maar wij blijven wel doorgaan met datgene waarin wij

het verleden geld hebben gestopt. Wij zien namelijk dat het effecten heeft die breder zijn dan alleen dat ene evenement. Er gaat dus gewoon een bepaalde werking van uit.

Er is een vraag gesteld over de restauratie van kerken. Daarvan kan ik zeggen dat het programma is afgerond. Dat is inmiddels door het Rijk overgenomen. Meestal zijn er discussies dat het Rijk zaken bij ons neerlegt, maar in dit geval is het bij ons weggehaald en ligt het bij het Rijk. Op die manier is daaraan uitvoering gegeven en dat is de reden dat dit niet expliciet terug te vinden is. Wij hebben natuurlijk wel de voortzetting van het Parelfonds en door de betreffende gedeputeerde zullen daarin alle verschillende vormen van erfgoed worden bekeken.

Last but not least het verzoek de portefeuille Dierenwelzijn toch weer te beleggen. Jawel, ik mag de toezegging doen dat die portefeuille weer belegd wordt. De gelukkige zit daar, maar dat weet hij nog niet.

Daarmee heb ik grosso modo alle vragen beantwoord. Mevrouw Pennarts zal nog op een vraag ingaan.

Mevrouw PENNARTS (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! De vraag over megastallen is specifiek gericht aan GroenLinks en D66, omdat zij bij de statenbehandeling op 7 februari hebben ingestemd met een eigen statement: "Wij willen geen megastallen". In het akkoord staat dat ook dat wij vormen van megastallen ongewenst vinden en daarom beperken wij via de verordening die omvang tot 1,5 hectare. Nu wil het geval dat in een eerder stadium al is gezegd dat in bepaalde situaties en bij bepaalde gevallen, in een bepaald gebied, er uitzonderingen mogelijk zijn. Dat is beleid dat al eerder was afgesproken. Wij hebben als GroenLinks daar tegengestemd. Dat zal niemand verbazen. Het gaat dus eigenlijk om een extra toevoeging die in dit akkoord vermeld is, maar GroenLinks blijft tegen megastallen. Omdat wij in een hectarediscussie zijn beland, is een andere vorm van landbouw ook genoemd in dit akkoord. Dat is de grondgebonden landbouw en die heeft niets te maken met de intensieve veehouderij. Daarin is een ontwikkeling gaande

die niet provinciaal, niet nationaal, maar internationaal is. Bedrijven worden steeds groter, er komen minder boeren, maar het beslag op de grond blijft hetzelfde. Om het die bedrijven mogelijk te maken om toch hun bedrijven uit te oefenen, wordt daarbij uitgesproken dat onder zeer strikte voorwaarden – ook die voorwaarden staan in het akkoord – er meer ruimte mogelijk is voor die bedrijven. Dan hebben wij het over die maximaal 2,5 hectare. Voor de provincie Utrecht hebben wij het over enkele bedrijven.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Het oorspronkelijke beleid van het vorige college hield inderdaad in dat er inderdaad uitzonderingen mogelijk waren voor megastallen. Het burgerinitiatief dat daarop is ingediend, ging daar tegenin. Het CDA en de VVD hebben geprobeerd dat via een amendement toch terug te draaien. De fractie van mevrouw Pennarts en onze fractie hebben daarin zij aan zij gestreden om dat amendement eruit te krijgen. Nu is het amendement terug. GroenLinks verandert niks, GroenLinks is niet tegen megastallen, maar gaat nu mee met een amendement waartegen zij een paar maand geleden nog streed.

De heer DE KRUIF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het punt is nu maar net dat mevrouw Pennarts, net als een paar maanden geleden, zegt dat zij tegen megastallen is. Waren er toen randvoorwaarden die het feitelijk onmogelijk maakten – die randvoorwaarden steunde mevrouw Pennarts –, nu zegt zij dat zij akkoord gaat met diezelfde randvoorwaarden en daarmee de uitbreiding of nieuwvestiging van megastallen mogelijk maakt. Dat vind ik, zeker gezien de korte tijd die er ligt tussen 7 februari en vandaag, bijna niet te geloven.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Begrijp ik het goed dat GroenLinks tegen megastallen is, maar dat zij megastallen wel wil toestaan? Ik heb de notulen van 7 februari er nog even bij gepakt. Dan lees ik bij monde van de heer Kloppenborg, voormalig statenlid van GroenLinks: "De fractie van GroenLinks kan in elk geval geen inconsistentie worden verweten. Wij waren en wij zijn tegen uitbreidingsmogelijkheden voor megastallen." Dan wil ik nog even refereren aan

de woorden van mevrouw Mineur: wat is er dan in die verlovingsstijd gebeurd?

De VOORZITTER: Ik kijk even naar mevrouw Doornenbal. Zij is een wat vreemde eend in de bijt. Zij zit achter de tafel namens wie mevrouw Pennarts het woord voert.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ter verduidelijking. Ik heb namelijk het idee dat er nu een verschil gevonden wordt dat er niet is. Ik wil heel graag die toelichting geven. Ik heb niet geleerd voor lerares, maar ik wil het toch even uitproberen.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat wij eerst naar mevrouw Pennarts gaan. Zij is namelijk ingeroepen om dit te behandelen.

Mevrouw PENNARTS (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Op 7 februari hebben de Staten unaniem een uitspraak gedaan tegen megastallen. Er zou beleid komen van Gedeputeerde Staten waarin gezegd wordt hoe wij omgaan met die megastallen. In een eerder stadium – dat kunnen wij ontkennen, maar het is een feit – is er gezegd dat er in bepaalde delen in de Gelderse Vallei, in het LOG, mogelijkheden zijn om uit te breiden en om verder te gaan dan die 1,5 hectare. Daarover is toen niet gesproken; daarop zou teruggekomen worden. Nu wordt die mogelijkheid genoemd, omdat het een feit is waarmee wij rekening hebben te houden. De heer Van der Steeg verwijt mij inconsistentie. Wij hebben destijds tegen die LOG's gestemd en wij hebben ingestemd met het voorstel over de megastallen. Ik vind dat GroenLinks daarmee consistent is. Wij hebben nu te maken met een coalitie, waarin gezegd wordt: "Wij blijven tegen megastallen, maar wij erkennen de eerder genomen maatregelen." Het zou onbetrouwbaarheid van bestuur zijn om daarvan nu niet meer uit te gaan. Dat is de situatie.

De VOORZITTER: Het lijkt mij duidelijk.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil er echt op wijzen dat GroenLinks zich erg verzet heeft tegen een amendement van het CDA en de VVD. Daarop reageert mevrouw Pennarts nu niet, maar dat neemt niet weg dat het gewoon

de feiten zijn. Dat amendement heeft voorgelegen. Nu staat het in het coalitieakkoord en ik hoor mevrouw Pennarts daarop niet ingaan. Zij gaat mee met het CDA en de VVD. Dat mag, maar dan moet zij daarover eerlijk zijn.

Mevrouw PENNARTS (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben in de vergadering van 7 februari ten aanzien van dat amendement gezegd dat dat niet ter zake was, maar dat wij in het algemeen een uitspraak deden over megastallen. Wij wisten natuurlijk allemaal dat wij op een later moment, als het beleid uitgewerkt zou worden, ook rekening zouden moeten houden met eerdere afspraken.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Misschien moeten wij het begrip 'consistentie' een keer nader definiëren. Het punt is dat wij op 7 februari besloten hebben dat er nader beleid uitgewerkt zou worden op basis van wat toen besloten is. Het kernelement daarin was heel duidelijk "1,5 hectare en niet meer dan dat". Dat legt mevrouw Pennarts nu ter zijde en daarmee maakt zij feitelijk de komst of de uitbreiding van megastallen mogelijk.

Mevrouw PENNARTS (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Nee. Als wij vooruitkijken, dan blijven wij bij de definiëring van 1,5 hectare voor megastallen. Wij hebben alleen rekening te houden met eerder afgesproken maatregelen.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Laten we wel zijn. Er is op 7 februari gewoon een nieuw besluit genomen, waarbij oude regelgeving en oude besluiten, waaraan mevrouw Pennarts nu telkens refereert, opzij zijn gezet. Dat staat in het nieuwe besluit met een duidelijke opdracht, een duidelijke richting: ga dit uitwerken. Reconstructie wordt er zelfs bij name in genoemd. Begrijp ik nu goed dat het college de brief van staatssecretaris Bleker, die vraagt om een moratorium ten aanzien van megastallen, vooruitlopend op een brede maatschappelijke discussie, achtereenvolgens weglegt?

Mevrouw PENNARTS (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Nee, dat zie ik anders. Ik vind dat wij een uitspraak hebben gedaan over megastallen.

GroenLinks staat daarin wat scherper – dat zal de heer Van der Steeg niet verbazen – dan het CDA en de VVD. Dat weten wij uit eerdere besprekingen in de Staten. Wij spreken hier natuurlijk over een akkoord dat wij met elkaar gesloten hebben, waarin natuurlijk die nuancering wel genoemd wordt. Het was echter geen nuancering die niet aan de orde was. Die nuancering was ook aan de orde toen wij met elkaar spraken over megastallen op 7 februari.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Kan mevrouw Pennarts mij dat nog eens uitleggen? Alle partijen waren unaniem in dit besluit. Als toen al duidelijk was dat het nieuwe besluit niet in overeenstemming was met oudere besluiten, waarom was dan iedereen voor? Waarom is dat amendement dan ingetrokken? Dan had het amendement in stemming gebracht moeten worden, dan had iedereen zo vlak voor de verkiezingen uit de kast kunnen komen. Dan hadden wij duidelijk kunnen weten wie waarvoor staat. Nu komt het echter een beetje verdacht op mij over.

Mevrouw PENNARTS (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Ik vind het jammer dat de heer Van der Steeg dat verdacht vindt. Naar mijn mening is er gezegd dat wij het er unaniem over eens waren dat wij geen bedrijf wilden hebben in de intensieve veehouderij groter dan 1,5 hectare. Er is gevraagd om uitwerking van het beleid en wij wisten allemaal – al is die gecombineerde uitspraak toen niet gedaan – dat er sprake was van eerdere regelgeving, waarbij onder strikte voorwaarden andere hectares mogelijk zouden zijn.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij zijn er hier twee discussies aan de gang. Wij hebben het over de mogelijke uitbreiding van grondgebonden landbouw. Dat is iets heel anders dan de intensieve landbouw. De intensieve landbouw was aan de orde op het moment dat wij het hadden over de megastallen. Wat wij in ons coalitieakkoord opgenomen hebben, is dat wij de grondgebonden landbouw de ruimte willen geven. Daar gaat het om. Volgens mij worden er twee discussies finaal door elkaar gehaald.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Dat is niet helemaal het geval, want

ook de intensieve veehouderij krijgt in het LOG de ruimte om naar 2,5 hectare te gaan. Dan moet dat in elk geval uit het coalitieakkoord gehaald worden.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Er zijn drie gebieden in het Reconstructieplan: de verwevingsgebieden, de extensiveringsgebieden en de intensiveringsgebieden. De intensiveringsgebieden zijn de LOG's: daar was een mogelijkheid, onder strikte voorwaarden, eventueel uit te groeien dan wel nieuw te vestigen tot 2,5 hectare. Dat hebben wij afgesproken. Dat staat ook in het statenvoorstel dat wij destijds behandeld hebben: daar blijven wij af. Daarover hebben wij een besluit genomen. Wat wij nu voorstellen in het coalitieakkoord, is datgene wat wij een heel warm hart toedragen, namelijk de grondgebonden landbouw. Die willen wij graag toestaan en ruimte bieden in de provincie. Daar gaat het om en daar sluit het nu op aan. Ik snap de discussie dus niet helemaal.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Ik snap de discussie wel. Mevrouw Doornenbal blijft refereren aan de herziening van het reconstructiegebied. Daar is echter gewoon op 7 februari een besluit overheen gekomen. In datzelfde besluit wordt dat reconstructiegebied benoemd: werk dit nieuwe besluit uit voor nieuw beleid. Zij kan wel blijven refereren aan oude besluiten van Provinciale Staten, maar het feit ligt er dat unaniem is besloten 1,5 hectare voor de hele provincie Utrecht te hanteren.

De VOORZITTER: Het lijkt mij dat er een herhaling van zetten wordt gedaan. De standpunten zijn helder. Ik geef de heer De Kruijf het woord en daarna sluiten wij deze discussie.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Een vraag aan mevrouw Doornenbal. Ook als het gaat om intensieve veehouderij maakt het akkoord mogelijk dat er zowel in de LOG's als in de verwevingsgebieden bedrijven groter dan 1,5 hectare ontstaan. Daarmee worden, breder dan die ontwikkelingsgebieden, mogelijkheden toegestaan om megastallen te ontwikkelen.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de

Voorzitter! Waarover wij het steeds gehad hebben, betreft sec het reconstructiegebied. Daar vindt bijna geen grondgebonden landbouw plaats. Wij hebben het in dit geval ook over andere gebieden; het Eemland, het Groene Hart, waar de grondgebonden landbouw is. Het zou namelijk een heel kromme discussie zijn als wij de intensieve veehouderij een veel grotere ruimte bieden dan de veehouderij die wij juist een warm hart toedragen, namelijk de grondgebonden landbouw. Daarom hebben wij deze ruimte daarvoor gevonden.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de standpunten helder zijn. Er is geen overeenstemming in de wijze waarop men hiertegen aankijkt, maar bij de uitwerking krijgen wij nog veel momenten om daarover te spreken.

Dit was de woordvoering van de zijde van de coalitiepartners. Is er behoefte aan een tweede termijn? Dat is het geval, zie ik. Sommige fracties zijn door hun spreektijd heen. Andere fracties hebben nog wat tegoed. Ik stel voor een beknopte tweede termijn te houden.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Toen ik even tijd had, heb ik gekeken naar het Reglement van Orde. Mij staat niet bij dat de tweede termijn een soort verlengde eerste termijn is en dat wij dus gebonden zijn aan termijnen die u heeft genoemd.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat wij daarover in het fractievoorzittersoverleg een keer spreken.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Bent u het voor nu wel met mij eens?

De VOORZITTER: Nee, ik geef u nog een beknopte tweede termijn.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dan wil ik mij beperken door kort nog even wat dingen te zeggen over drie moties die wij willen indienen. Te beginnen willen wij een motie Sociale Huisvesting indienen. Het leek mij helder dat iedereen weet wat men op tafel krijgt. De motie dienen wij in samen met de fracties van de SP en de PvdD. Wij willen nog een keer opnieuw wijzen op de enorme woningnood, met name in de sociale sfeer, in onze provincie; wachttijden van

elf, twaalf, soms vijftien jaar zijn gebruikelijk in een aantal gemeenten. Dat is onacceptabel. Volgens constateren wij met elkaar dat het regeerakkoord van VVD en CDA zegt dat de regie op het gebied van volkshuisvesting naar de provincies gaat. Daar ligt een uitgelezen kans om die in te vullen. Bovendien is het absoluut noodzakelijk dat de provincie iets doet op dit pur sang bovenlokale probleemgebied. Het is heel lastig voor gemeenten dit zelfstandig in te vullen.

De volgende motie heet sobere overheid. Ik heb al aangegeven dat daar waar je van anderen vraagt de broekriem aan te halen, je dat in elk geval zelf ook moet doen, en eigenlijk nog wat steviger. De motie vat dat nog een keer samen.

Tot slot hebben wij een motie die wij samenvatten met de term milieu-duurzaamheid. Wij hebben duidelijk gemaakt dat dat thema volstrekt onvoldoende verankerd ligt in het coalitieakkoord. Er zal nog heel veel moeten gebeuren in de vrije ruimte om er nog iets van te maken. In het kader daarvan vatten wij wat dingen samen, bijvoorbeeld dat de provincie een voorbeeldfunctie zou moeten vervullen op dat thema.

Motie M2 (PvdA, SP, PvdD): sociale huisvesting

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 18 april 2011;

gehoord de beraadslagingen over het coalitieakkoord;

constaterende dat:

- *de woningnood in de provincie Utrecht zeer hoog is, met name op het gebied van sociale huisvesting, en dat de wachttijd voor een eengezinswoning in de provincie oploopt tot 11 jaar in steden als Utrecht, Houten en Zeist en zelfs 15 jaar in Bilthoven;*
- *Europese regelgeving stelt dat sociale huisvesting alleen nog beschikbaar is voor mensen met een jaarinkomen tot €33.614;*
- *de regering plannen heeft de huur voor alle sociale huurwoningen met € 120 per maand te verhogen en daarnaast de huurtoeslag met € 177 per jaar te verminderen;*
- *de woningmarkt door de economische crisis, de financiële crisis en de bankencrisis op slot zit;*

- *banken zeer terughoudend zijn in het verlenen van hypotheeken, in het bijzonder aan starters;*
- *starters, lagerbetaalden en ook de middeninkomens hierdoor niet in de gelegenheid zijn een koopwoning te kopen;*

tevens constaterende dat:

- *het regeerakkoord van VVD en CDA op pagina 30 stelt dat "toezicht en de regie op het gebied van ruimtelijke ordening en volkshuisvesting [...] naar de provincies [gaat]";*
- *het coalitieakkoord de gemeenten bestempelt als "de juiste bestuurslaag als het gaat om de verscheidenheid van het woningaanbod (doelgroepenbeleid)" en stelt zich daar niet mee te bemoeien;*
- *het nieuwe college voorts in lijn daarmee ook stopt met de startersleningregeling;*

van mening zijnde dat:

- *de kabinetsvoornemens ten aanzien van de sociale huursector leiden tot toenemende krapte in het aanbod aan sociale huurwoningen en een steeds groter beslag op de gezinsinkomens voor wat betreft woonlasten;*
- *er door de Europese regelgeving voor inkomens net boven modaal een niemandsland ontstaat qua woningaanbod;*
- *met het loslaten door de provincie van sturing op verscheidenheid in het woningaanbod het gevaar bestaat dat gemeenten alleen nog huizen bouwen vanuit financiële motieven;*
- *er vanwege een 30%-regel binnen het BRU-gebied een ongewenst verschil ontstaat tussen de inspanningsverplichtingen van gemeenten op het gebied van verscheidenheid in woningaanbod;*
- *het niet opleveren van 15.000 woningen per jaar in de bouwsector alleen al 30.000 banen kost en zeer slecht is voor de Utrechtse economie, welke een kerntaak is van de provincie;*

dragen het college van GS op:

- *in afwijking van het collegeprogramma in de woningbouwprogramma's te streven naar 30% sociale huurwoningen en betaalbare koopwoningen (< € 200.000);*
- *in afwijking van het collegeprogramma het verstrekken van startersleningen te continueren.*

En gaan over tot de orde van de dag.

Motie M3 (PvdA): sobere overheid

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 18 april 2011;

gelezen het coalitieakkoord 2011 – 2015;

constaterende dat:
het aanstaande college in zijn coalitieakkoord spreekt van:

- vertrouwen in de samenleving;
- noodzakelijke keuzes maken en richten op de kerntaken;
- werken met de financiële middelen die we hebben en lagere lasten voor onze inwoners;
- wettelijke taken uitvoeren en de kop afbouwen;
- het bestuur van de provincie Utrecht dat ten dienste staat van de Utrechtse samenleving;
- de nadruk legt op versterken van eigen verantwoordelijkheid, ook bij financieringsvormen;
- doelen efficiënt en effectief kunnen realiseren;

overwegende dat:

- we al enkele jaren leven in economische zware tijden, waarbij van de burgers veel wordt gevergd, vooral financieel;
- de burgers van de overheid mogen verwachten dat deze voorzichtig met belastinggeld zal omgaan;
- in de nieuwe aanpak de coalitie ook naar zichzelf wil kijken en middelen efficiënter wil inzetten;
- het college in het coalitieakkoord een efficiëncykorting van 15% toepast op de structurele subsidieontvangers en wij dan ook een vergelijkbare ingreep bij het provinciebestuur zelf mogen verwachten;

spreken als hun mening uit dat:

we streven naar een sobere overheid die bescheiden met belastinggeld omgaat;

verzoeken het college van GS om:

- terughoudend te zijn met het doen van buitenlandse dienstreizen;
- naast de afstemming in het fractievoorzittersconvent, eenmaal per jaar een totaaloverzicht van de gemaakte buitenlandse dienstreizen te openbaren en daarbij aan te geven wat het nut en de noodzaak waren, wat de kosten waren en welke de baten waren;
- en hierover jaarlijks in een Provinciale Staten-

vergadering verantwoording af te leggen;

dragen het college van GS op om:

op het representatiebudget van het college een efficiëncykorting toe te passen van 15% voor elk lid van het college.

En gaan over tot de orde van de dag.

Motie M4 (PvdA): milieu-duurzaamheid

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 18 april 2011;

gehoord de beraadslagingen over het coalitieakkoord;

constaterende dat:

- Provinciale Staten en Gedeputeerde Staten meermalen de ambitie hebben uitgesproken in 2040 als provincie klimaatneutraal te zijn;
- in de Staat van Utrecht, duurzaamheidsmeting 2010, meer dan de helft van de 20 rode kaarten is te vinden in het ecologisch kapitaal, onder meer in de voorraad natuur en landschap, bodem en grondwater en de voorraad energie en klimaat;

overwegende dat:

- in heel veel verkiezingsprogramma's de ambitie dat de provincie in 2040 klimaatneutraal moet zijn, is terug te vinden;
- evenals de uitspraak dat de provincie zelf een voorbeeldfunctie moet vervullen;

spreken als hun mening uit:

- dat de ambitie om in 2040 klimaatneutraal te zijn ondersteund wordt door deze Staten;
- dat de provincie daartoe een voorbeeldfunctie moet vervullen, bijvoorbeeld met zuinige auto's en toezien op zuinige bussen in het OV en/of door zelf duurzame elektriciteit en warmte te benutten als onderdeel duurzaam inkoopbeleid en/of door groene stroom, auto's op schonere brandstof en duurzame (ver)bouw van de nieuwe huisvesting;

verzoeken het college van Gedeputeerde Staten om:

de ambitie om in 2040 klimaatneutraal te zijn en de voorbeeldfunctie van de provincie op te nemen in haar duurzaamheidsbeleid en dit concreet uit te werken.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De moties zijn voldoende ondertekend en maken deel uit van de beraadslaging. Ze kunnen worden vermenigvuldigd en verspreid.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik ga er even van uit dat Mariëtte geen gehoor geeft aan de lokroep van de SP en dat wij verder kunnen. Wij willen twee moties indienen om wat meer duidelijkheid te krijgen waar dit nieuwe college straks voor gaat staan. Ik zou de eerste motie 'Boter bij de vis' willen noemen. Wij vragen het nieuwe college straks een startnotitie te maken en zo concreet mogelijk te worden door middel van SMART, zoals dat heet. Als ik namelijk kijk naar het binnenstedelijk beleid, dan staat er dat men komt met een aanjaagteam van flankerende maatregelen en dat men op zoek gaat naar creatieve financiële mogelijkheden. Dat lijkt mij nu net te weinig concreet. Vandaar dat wij met een motie komen.

De tweede motie gaat over de Vrede van Utrecht, en dan over het gegeven dat op dit moment zes provincies elkaar beconcurreren om in 2018 Culturele Hoofdstad te worden. Dat staat los van de vraag of het echt nuttig is Culturele Hoofdstad te zijn. Dat is een discussie die wij hier niet aangaan. Er gaan op dit moment in zes provincies tal van miljoenen over de Bühne om zich te profileren en te kandideren als Culturele Hoofdstad. Het lijkt ons veel nuttiger dat die steden bij elkaar gaan zitten en één stad aanwijzen, desnoods loten zij. In elk geval: zorg ervoor dat al die concurrentie niet zo veel geld kost. Wij dienen daartoe samen met de fractie van de SP een motie in.

Motie M5 (PVV): kerntaken

Provinciale Staten, in vergadering bijeen op 18 april 2011, ter bespreking van het coalitieakkoord van 2011-2015;

gehoord de beraadslagingen over het coalitieakkoord;

constaterende dat:

- *een van de pijlers van het nieuwe college het focussen is op de kerntaken, met een scherpe taakafbakening en heldere rolverdeling;*
- *het college vooral de kerntaken ziet in het fysieke domein;*

- *het college voornemens is taken af te bouwen die niet tot de kerntaken behoren;*

overwegende dat:

- *de discussie omtrent invulling van de kerntaken tot nu toe niet heeft geleid tot een consistent beleid op dit gebied;*
- *in het coalitieakkoord veel ruimte wordt gelaten voor beleid en initiatieven, waarvan niet zichtbaar is op welke kerntaak wordt gefocust;*
- *het bestuur van de provincie neigt naar aanzuiging van extra beleidsvorming en taakstellingen die de gewenste lagere lasten voor onze inwoners zullen bemoeilijken;*

verzoeken Gedeputeerde Staten:

met een startnotitie te komen, waarin het college zo concreet en SMART mogelijk aangeeft hoe bereikt moet gaan worden dat zijn focus op de kerntaken de doelmatigheid en doeltreffendheid van het provinciaal bestuur zal verbeteren.

En gaan over tot de orde van de dag.

Motie M6 (PVV, SP): kandidatuur Culturele Hoofdstad Utrecht

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 18 april 2011, ter bespreking van het coalitieakkoord van 2011-2015;

gehoord de beraadslagingen over het coalitieakkoord;

constaterende dat:

- *in Nederland diverse steden in zes verschillende provincies campagne voeren om in 2018 Culturele Hoofdstad van Europa te worden;*
- *de provincie Utrecht al € 8,4 miljoen heeft uitgegeven aan de Stichting Vrede van Utrecht dat als opmaat geldt voor de kandidaatstelling voor de Culturele Hoofdstad van Europa 2018, alsmede € 600.000 specifiek voor de promotie van deze kandidaatstelling;*
- *het nieuwe college in dit kader voornemens is om de komende twee jaar nog eens € 3 miljoen ter beschikking te stellen aan de Stichting Vrede van Utrecht;*
- *het een van de pijlers is van het nieuwe college om zich de komende coalitieperiode te gaan focussen op de kerntaken;*

overwegende dat:

- *het belachelijk is dat verschillende Nederlandse provincies met miljoenen euro's belastinggeld elkaar de loef afsteken om zich te kandideren voor Culturele Hoofdstad van Europa;*
- *het financieel ondersteunen van de kandidaatstelling van de stad Utrecht niet gerekend kan worden tot de kerntaken van de provincie;*
- *een bid dat alleen nu al vele miljoenen euro's belastinggeld heeft gekost, niet valt te verkopen aan de burger en al helemaal niet als Utrecht deze bid straks verliest;*

verzoeken Gedeputeerde Staten:

te stoppen met de financiering van de kandidatuur van Utrecht als Culturele Hoofdstad van Europa in 2018.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Mevrouw Mineur zal de motie nog ondertekenen, waarna de motie vermenigvuldigd en rondgedeeld kan worden. De motie is dan voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De PVV zit aan de onderhandelingstafel in Limburg. Ik kan mij zo voorstellen dat de heer Dercksen ervoor zou kunnen zorgen dat er in elk geval één kandidaat minder is. Dan maakt de provincie Utrecht wat dat betreft al meer kans.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij wordt er nog geformeerd in Limburg. De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De heer Dercksen kan het natuurlijk meegeven als een probeersel.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De mening van de PVV in het hele land is dat zij tegen het verspillen van geld is, ook voor de kandidaatstelling van steden.

De VOORZITTER: Het was een gratis advies, dat u al opvolgt, hoor ik.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil graag de motie huisvesting c.q. woningbouw toelichten. Dat is een gezamenlijke motie met de

fractie van de PvdA. De fractie van de SP vindt het schandalig dat het college in deze tijd geen doelgroepenbeleid meer wenst te voeren en alleen maar bouwt voor de werknemers van de bedrijven die men naar Utrecht probeert te lokken. Als iedereen de mensen met een kleine beurs in de steek laat, waar moeten onze schoonmakers en de mensen van de catering dan wonen? Komen zij met de auto vanuit Oost-Groningen, waar je nog wel betaalbaar kunt wonen, of laten wij deze mensen met z'n zestienen op een kamer wonen? Wij zijn verantwoordelijk voor alle inwoners van deze provincie. Die verantwoordelijkheid moeten wij nemen en daarom dienen wij die motie mede in.

Dan de megastallen. 15.000 mensen hebben het burgerinitiatief ondertekend en Provinciale Staten hebben dat statenvoorstel unaniem aangenomen. Wij willen dat dat besluit dus gewoon wordt uitgevoerd, zoals het is aangenomen. GroenLinks was ervoor, D66 was ervoor, en wij vinden het onbestaanbaar dat zij binnen drie maanden al hun woord zouden breken. Overigens wordt deze motie mede-ingediend door de fracties van de PvdD, de PvdA en 50Plus.

Motie M7 (SP, PvdD, PvdA, 50Plus): megastallen

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 18 april 2011;

gehoord de beraadslagingen over het coalitieakkoord;

constaterende dat:

- *Provinciale Staten, bijeen op 7 februari 2011, unaniem hebben vastgesteld de kern van het verzoek zoals geformuleerd in het Burgerinitiatief Megastallen, en ondertekend door 15.000 inwoners, "om de komst van (of uitbreiding naar) grootschalige intensieve veehouderijen tegen te houden";*
- *het desbetreffende besluit van 7 februari 2011 geen uitzondering maakt voor het reconstructiegebied;*
- *unaniem is vastgesteld als definitie voor 'grootschalige intensieve veehouderijen' (megastal) een bouwblok grootte van meer dan 1.5 hectare aan te houden;*
- *het coalitieakkoord desondanks volgens deze definitie voor de grondgebonden veehouderij "onder voorwaarden [...] een oppervlakte [...]"*

- van 2,5 ha" mogelijk maakt;
- *het coalitieakkoord eveneens volgens deze definitie voor niet-grondgebonden intensieve veehouderij "in het reconstructiegebied [...] in het Landbouw Ontwikkelings Gebied (LOG) en in de verwevingsgebieden, onder de hiervoor genoemde voorwaarden, oppervlakten tot maximaal 2,5 ha" mogelijk maakt;*

dragen het college van GS op: de besluitvorming van 7 februari 2011 van Provinciale Staten te respecteren en de consequenties van dit besluit voor het beleid uit te werken met inachtneming van de definities die daarin zijn vastgelegd.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende onderkend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil de heer Van Lunteren en mevrouw Pennarts bedanken voor de uitvoerige beantwoording. Ik was heel blij met de eerste woorden van de heer Van Lunteren, toen hij zei dat de strategie Utrecht2040 voor het nieuwe college heel belangrijk is en dat het college daaraan wil vasthouden. Het punt duurzame energie komt inderdaad uitvoerig terug in het coalitieakkoord bij de verschillende onderdelen, maar ondernemen met nieuwe energie staat niet in het coalitieakkoord. Ik moet bekennen dat onze fractie heeft overwogen daarvoor een motie in te dienen.

Wij vinden het programma "Ondernemen met nieuwe energie" namelijk heel belangrijk, omdat het een focus aanbrengt in de opgave voor de energietransitie en energiebesparing. Het is een belangrijke opgave, die ook bijdraagt aan de doelstellingen voor Utrecht 2040, aan een klimaatneutrale provincie en die ook de innovatieve kenniseconomie een impuls geeft. Het blijkt uit onderzoek dat van elke euro die je investeert, je € 1,14 terugverdient. Wij dienen de motie uiteindelijk niet in, omdat wij het vertrouwen hebben dat dit college duurzame energie hoog in het vaandel heeft. Wij willen heel graag een appèl doen op dit nieuwe college om het programma ook na dit jaar voort te zetten en daarvoor middelen beschikbaar te stellen.

Dan het punt Profiel Provincies en de maatschappelijke rol van deze provincie. Ik heb begrepen dat het nog niet helemaal uitgekristalliseerd is, maar wij onderschrijven wel de lijn van dit college; financiële relaties in de vorm van subsidies zijn geen relaties en daarmee moeten wij stoppen.

Wij hechten wel aan de woorden uit Profiel Provincies, waarbij de provincie wel die verbindende maatschappelijke rol heeft. Wij zullen de voorstellen van de gedeputeerde daarop toetsen.

Wij hebben nog vragen gesteld over de jeugdzorg en over GMN (Groot Mijdrecht Noord).

Die vragen zijn in de tweede termijn nog niet beantwoord. Daarom dien ik toch maar onze moties daarover in.

De eerste motie gaat over Groot Mijdrecht Noord. Wij hebben de Veenribbenvariant vastgesteld. Zelfs in de laatste statenvergadering van de vorige periode, op 7 februari 2011, hebben wij een licht versoberde variant vastgesteld, zodat er echt zicht zou komen op realisatie van de Veenribbenvariant binnen de context van het nieuwe regeerakkoord. In het coalitieakkoord lijkt voorgesorteerd te worden op het niet-beschikbaar komen van rijksbudgetten. De drie ecodeucten worden al gefinancierd uit de versoberde plannen voor Groot Mijdrecht Noordoost.

Onze andere motie gaat over de jeugdzorg en de overdracht van Utrecht. Ik denk dat ik daarover in mijn betoog voldoende duidelijk ben geweest.

Motie M8 (ChristenUnie): Groot Mijdrecht Noord

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 18 april 2011, ter bespreking van het coalitieakkoord "Focus, Vertrouwen, Oplossingsgericht";

constaterende dat:

- *Provinciale Staten op 28 juni 2010 hebben ingestemd met de Veenribbenvariant voor de toekomstige inrichting van de polder Groot Mijdrecht Noord-oost*
- *Provinciale Staten op 7 februari 2011 een licht versoberde variant hebben vastgesteld, zodat er zicht komt op realisatie van de Veenribbenvariant binnen de context van het nieuwe regeerakkoord;*
- *een passende rijksbijdrage een belangrijke voorwaarde is om de Veenribbenvariant te kunnen uitvoeren;*

overwegende dat:

- in het coalitieakkoord wordt voorgesorteerd op het niet-beschikbaar komen van rijksbudgetten, hetgeen vooral blijkt uit het feit dat de drie
- ecoducten worden gefinancierd door een versobering van de plannen voor GMN-oost;
- het zowel politiek als maatschappelijk gewenst is om vooralsnog onverkort vast te houden aan uitvoering van de Veenribbenvariant;

verzoeken het college van Gedeputeerde Staten: zich tot het uiterste in te spannen om de rijksbudgetten voor het Akkoord van Utrecht inzake de EHS, waarvan GMN-oost een onderdeel is, te verwerven.

En gaan over tot de orde van de dag.

Motie M9 (ChristenUnie): jeugdzorg: overdracht van Utrecht

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 18 april 2011, ter bespreking van het coalitieakkoord "Focus, Vertrouwen, Oplossingsgericht";

constaterende dat:

- het regeerakkoord stelt dat "in lijn met het advies van de parlementaire Werkgroep Toekomstverkenning Jeugdzorg, worden gefaseerd alle taken op het gebied van jeugdzorg overgeheveld naar de gemeenten";
- op dit moment niet duidelijk is wanneer het Rijk met voorstellen zal komen om de decentralisatie van de jeugdzorg naar gemeenten vorm te geven;
- de Utrechtse gemeenten in het Manifest hebben aangegeven dat "de provincie in goed overleg met de gemeenten de overdracht faciliteert, niet alleen qua proces en beleid, maar tevens inhoudelijk met de overdracht van kennis en kunde";

overwegende dat

- de provincie in de afgelopen jaren veel kennis en kunde in de jeugdzorg heeft opgebouwd;
- de provincie daarmee de aangewezen partij is om het initiatief te nemen bij de overdracht van de jeugdzorg naar gemeenten;
- de provincie Utrecht met de 'Overdracht van Utrecht' een gidsrol kan vervullen richting andere provincies en het Rijk;
- op dit moment in een aantal Utrechtse gemeenten al projecten gestart zijn om ervaring op te

doen met de overdracht van de jeugdzorg naar gemeenten;

verzoeken het college van Gedeputeerde Staten: niet te wachten totdat het Rijk plannen bedenkt voor de transitie van de jeugdzorg naar gemeenten, maar zelf in overleg met Utrechtse gemeenten daartoe het initiatief te nemen (Overdracht van Utrecht).

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De moties zijn voldoende ondertekend en maken deel uit van de beraadslaging. De moties kunnen worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb nog één punt, waarover wij graag nog wat verheldering willen hebben. Dat gaat over de toekomst van de agrariërs in onze provincie. Ik las tijdens de verkiezingscampagne, zowel in het profiel van de VVD als van het CDA, dat agrarisch groen natuurlijk ook natuur is. Wat mij nu verbaast in het coalitieakkoord is dat de schaduwwerking in elk geval tot 2018 gehandhaafd blijft. Dat betekent dat ondernemers die nu al een aantal jaren zitten met besluiteloosheid en met de vraag of het wel of niet gaat gebeuren, geen investeringen kunnen doen. Bent u bereid dat weer op te rekken tot 2018? Met andere woorden, en dat is dan de vraag: is de schaduwwerking die nu bij de agrariërs ligt, in feite in het coalitieprogramma de schaduwwerking van GroenLinks of is het de innerlijke overtuiging van het college dat natuur in de toekomst belangrijker is dan de natuurbeheerder die al jaren wacht. Daarop hoor ik graag het antwoord.

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb nog een paar kleine punten, waarop ik geen duidelijk antwoord heb gekregen van de heer Van Lunteren.

Wil het college zich inzetten om te kijken naar mogelijkheden voor gemeenten die tegen de provinciegrens liggen, zodat men ook naar buurdorpen of buursteden kan gaan voor zorgpunten? Dat is soms dichterbij dan het zorgpunt dat bestemd is. Wij willen graag vernemen hoe de coalitie staat tegen opzichte van de problemen bij de N201, de sluiproute tussen de A2 en de A27 en de files die mede veroorzaakt worden door de brugopeningen

tijdens het vaarseizoen van een half jaar, zoals bij Vreeland. Daar wordt al heel lang gevraagd om een aquaduct als onderdeel van de oplossing van het knelpunt in het onderliggende wegennet. Onze derde vraag is hoe men staat tegenover de intentie om zoveel mogelijk vrijliggende fietspaden te realiseren op rijksstraatwegen, daar waar die er nog niet zijn. Ik zal geen moties indienen.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! In de eerste plaats wil ik de coalitiepartijen dankzeggen voor het continueren van de portefeuille Dierenwelzijn. Ik heb een vraag gesteld over de hardheid van de komst van de ecoducten: wat gebeurt er als Groot Mijdrecht Noord niet soberder wordt? Komen de ecoducten er dan toch? Bij de slotopmerking van de fractie van de SP betreffende de megastallen, sluiten wij ons van harte aan.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben een motie, waarover wij in onze fractie nog even willen spreken. Ik verzoek daarom om een schorsing van een paar minuten.

De VOORZITTER: Dat is mogelijk. Ik schors de vergadering.
Schorsing van 17.03 uur tot 17.14 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Mevrouw Mineur heeft gevraagd om een schorsing. Zij krijgt het woord.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Excuus dat het een beetje laat aan de orde komt; wij zijn nog niet helemaal op elkaar ingespeeld. Wij doen ons best en blijven leren. Wij hebben gehoord dat de provincie de subsidie aan Alleato gaat afbouwen en dat de gemeenten het verder zelf maar moeten uitzoeken, want er is toch, zo werd gezegd, Cliëntenbelang? Dat is net alsof je zegt: wij hebben VNO*NCW, dus dan kunnen de vakbonden wel worden opgeheven. De organisaties zijn niet te vergelijken. Wij willen dus graag een motie indienen om Alleato overeind te houden en wij willen graag de subsidie overeind houden. Ik weet dat ik niet helemaal leesbaar schrijf, maar het is een korte motie en ik zal deze voorlezen:

Motie M10 (SP)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 18 april 2011,

gehoord de beraadslagingen;

constaterende dat:
de coalitie besluit de subsidie aan Alleato af te bouwen;

overwegende dat:
de gemeenten niet bij machte zijn deze provinciale terugtrekking financieel te compenseren;

dragen het college van GS op:
de subsidie aan Alleato voort te zetten.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De Staten hebben nog een aantal antwoorden van mij tegoed. Terecht dat daarop werd gewezen.

Allereerst is er door de fractie van de SGP stilgestaan bij de natuurbescherming en is gevraagd hoe dat precies zit. Volgens mij hebben wij daarover bij het Akkoord van Utrecht een heel duidelijke afspraak gemaakt. Die afspraak respecteren wij hier ook. Wij gaan terug naar 1500 hectare EHS en daarvan heeft deze coalitie gezegd – dat is inderdaad het compromis dat wordt gesloten – dat wij de bescherming die daarop zit, inderdaad langer maken dan 2018 en dat wij die inderdaad laten doorlopen totdat het gerealiseerd is. Voor het overige deel, staat in het Akkoord van Utrecht, dat dat hetzelfde is. En dan kijk ik even naar de tribune voor steun. Dat is landbouwgebied 3.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Als duidelijk wordt vanuit het Rijk dat er geen extra geld meer komt om ook die 1500 hectare te realiseren, zegt op dat moment de coalitie dan dat de schaduwwerking er ook af gaat?

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Nee, dat zeggen wij niet. Wij zeggen dat wij dat voortzetten. Zoals de heer Van Wikse-laar weet, zijn er ook mogelijkheden dat boeren in dat gebied het heft in eigen hand nemen en zorgen dat zij dat gebied zelf gaan omvormen en zelf het beheer gaan doen. Dat willen wij bieden. Wij houden die bescherming er dus op. Dat is de afspraak die wij hebben gemaakt en zo gaan wij die uitwerken.

In het verlengde daarvan de vraag over de financiering van de ecoducten als het allemaal niet lukt met Groot Mijdrecht Noord. Natuurlijk gaan wij in eerste instantie proberen ervoor te gaan. Een van de moties roept daartoe ook op. Wij gaan er daarbij van uit dat wij de middelen op die manier kunnen binnenhalen. Het is de verantwoordelijkheid van het college om dat te gaan doen. De voorstellen komen te zijner tijd naar de Staten.

Door de fractie van 50Plus is een vraag gesteld over de zorgpunten. Volgens mij ben ik heel helder geweest over alles op het gebied van welzijn en de regierol. Op dat vlak zien wij dus geen rol voor de provincie weggelegd. Dat is het antwoord, dus ook dat specifieke punt zien wij niet.

Over het aquaduct Vinkeveen heb ik in het verleden als portefeuillehouder met enige regelmaat gesproken. Het probleem zit daar met name in een stuk financiering en medewerking van het Rijk. Het punt staat, zo weet ik, op de BO-MIRT-agenda van dit voorjaar. Dan zal duidelijk moeten worden hoe het Rijk daarmee omgaat. Wij hebben er niet actief middelen voor uitgetrokken om daar een aquaduct te realiseren. Dat zou zo ongeveer beslag leggen op de volledige begroting van Mobiliteit als wij dat gaan doen.

Daarmee heb ik de opmerkingen afgewikkeld en kom ik bij de moties. Ik geef namens de coalitiepartijen aan hoe wij de moties zien in het licht van ons coalitieakkoord.

Wat betreft motie M2 is het coalitieakkoord helder. De motie wordt niet gesteund door de coalitiepartijen. De motie Sobere overheid is een motie die wel sympathiek klinkt, maar waarvan wij niet exact de gevolgen weten. Het representatiebudget, zo weet de PvdA ook als oud-collegepartij, omvat meer dan alleen representatiekosten van gedeputeerden. Ik zeg namens de coalitiepartijen toe te zullen bekijken hoe wij dat zo sober mogelijk

kunnen doen. Als ik hier 's avonds eet, dan neem ik in elk geval altijd al een stoommaaltijd mee en ik raad mijn collega's aan dat ook te doen. Op de 17e etage staat de magnetron die wij hebben gekregen uit het privé-bezit van de chauffeurs. Dus wij zijn al heel sober en wij willen best nog wel soberder worden. Ik kan echter niet overzien wat deze motie allemaal behelst, omdat het budget iets verder gaat dan alleen maar simpel dit soort dingen. Wij ontraden de motie, maar zullen wel handelen vanuit de geest van de motie.

Dan de motie milieu-duurzaamheid. Wij hebben gezegd dat wij duurzaamheid integraal deel willen laten uitmaken van de verschillende portefeuilles. Wij zijn er geen voorstander van daarvoor alsnog een los programma neer te zetten. Wij zeggen echter wel toe dat wij bij elk voorstel en elk stuk dat wij naar de Staten zullen brengen aandacht zullen hebben voor dit onderwerp.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wellicht leest de heer Van Lunteren de motie anders dan wij. Er staat niet dat het niet integraal bij de verschillende onderdelen kan. Het gaat erom of je met elkaar die ambitie bovenaan houdt. De heer Van Lunteren gaat straks aan bedrijven vragen om dit in te vullen. In de afgelopen periode heeft hij aan bedrijven in de provincie gevraagd om een voorbeeldfunctie te hebben en om die ambitie te ondersteunen. Ik denk dat de provincie dat zelf ook gewoon moet doen.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat doet de provincie ook. Betreffende datgene wat er staat in de motie over zuinige bussen, kan ik zeggen dat wij de meest zuinige norm in onze concessie al hebben opgenomen. Op dit moment is er geen concessieverlening, maar wij hebben dat als voorbeeld in het beleid zitten bij alle dingen die wij doen. Alleen, en zo lees ik de motie, wordt in de motie gevraagd het duurzaamheidsbeleid concreet uit te werken. Wij zeggen echter dat wij niet het duurzaamheidsbeleid los gaan uitwerken, maar dat wij het gewoon gaan toepassen. Op het moment dat wij een concessie opnieuw gaan aanbesteden – al zal dat niet in deze periode zijn –, zullen wij weer voor die normering gaan. Daarop kunnen de Staten ons afrekenen. De Staten kunnen ons dus gewoon van beleid tot beleid afrekenen op datgene wat wij doen.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik lees hier voor uit eigen werk, want de zin over die bussen en de zin over de voorbeeldfunctie heb ik uit het verkiezingsprogramma van de VVD gehaald. Dus het lijkt mij dat de heer Van Lunteren daar niet tegen kan zijn.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben er niet tegen, maar het verzoek in de motie is daarvoor een los programma te maken.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Nee, ik heb net gezegd dat de heer Van Lunteren dat niet zo moet lezen. Hij kan het integraal in alle programma's opnemen. Ik zeg alleen dat wij de ambitie met elkaar moeten hebben en ik zeg dat het kan door die voorbeelden die ik noem. Die voorbeelden heb ik uit de verkiezingsprogramma's gehaald van alle partijen hier aanwezig. Er staat "en/of", dus het college krijgt behoorlijk veel ruimte om dit concreet in beleid om te zetten. Als de heer Van Lunteren dat wil, wil ik het woord "integraal" wel toevoegen aan het duurzaamheidsbeleid.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij moet mevrouw Blom het verzoek schrappen. Zij kan wellicht ook leven met het feit dat ik aangeef dat hetgeen hier staat, gewoon in de verschillende beleidsportefeuilles vormgegeven gaat worden. Het punt zit met name in dat verzoek. Als zij dat laat varen, dan lijkt mij dat er niets mis is met het ondersteunen van deze motie. Met het verzoek gaat mevrouw Blom namelijk net iets verder, maar dat is in strijd met datgene wat wij met elkaar hebben opgeschreven. Dan ga je toch weer los die uitwerking maken.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat ik hier wel duidelijk maak hoe de motie bedoeld is. Ik wil de motie wel herformuleren in overleg met alle partijen hier. Ik heb echter gezegd hoe de motie bedoeld is, dus het lijkt mij wat dat betreft glashelder.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Als mevrouw Blom bedoelt wat zij bedoelt, dan kan zij gewoon die zin schrappen. Ik kijk namelijk naar wat op papier staat; dat maakt straks onderdeel uit van de beraadslagingen als de

motie is vastgesteld. Als ik de motie verkeerd lees, kan mevrouw Blom die zin gewoon schrappen en dan zijn wij klaar.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wij gaan ernaar kijken.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dan de motie over de kerntaken. Ook hier geldt weer het begrip 'stuk'. Wij vinden dat wij erg expliciet zijn geweest over hoe wij de kerntaken definiëren. Wat ik kan toezeggen – en dat is het gebruik – is dat het college straks op basis van het coalitieakkoord zal komen met een nadere uitwerking van hoe alles exact vormgegeven gaat worden. Die toezegging kan ik doen. De motie zullen wij niet steunen.

Dan de motie Culturele Hoofdstad. Volgens mij is dit punt al helder afgedaan. Wij hebben als coalitiepartijen een ander 'vizier'.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb nog een vraag over motie M5 en hoe de heer Van Lunteren de motie vertaalt. Dat is belangrijk voor ons stemgedrag straks. Eigenlijk hoor ik de heer Van Lunteren zeggen: elke gedeputeerde komt straks binnen zijn of haar portefeuille met een aantal doelstellingen. Die doelstellingen worden SMART geformuleerd, die stellen wij met elkaar vast en dan gaan wij verder.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ja, er zal straks inderdaad iets in de vorm van een uitwerking komen, waarin duidelijk wordt gemaakt hoe een en ander uitgewerkt gaat worden. In het verleden was dat het uitvoeringsprogramma. Wij willen dat echter nu graag kort houden en niet meer zo'n uitgebreid boekwerk maken. Daarbij zullen wij dan wat explicieter zijn over hoe dingen worden uitgevoerd. De uitvoering ligt dan bij het college en dat komt dan naar de Staten toe.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! 'SMART' is een heel kort woord, maar op die manier worden de voorstellen geformuleerd?

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ja, inderdaad. De motie gaat over

kerntaken. Wij hadden het idee dat wij de kernkandiscussie in elk geval voor de coalitiepartijen beslecht hebben.

Dan de motie over de megastallen. Volgens mij is daarover voldoende gewisseld. Er blijft een verschil van inzicht. Dus daar zal tegengestemd worden.

Motie Groot Mijdrecht Noord vraagt iets te doen wat beleid is. Wij zullen de motie derhalve steunen, omdat het vraagt om een pleidooi bij het Rijk. Dat hebben wij op dit moment al gevoerd, dus dat is doorzetting van beleid.

De motie Jeugdzorg, overdracht van Utrecht. Wij maken hierin een andere keuze dan in de motie staat. Wij zullen tegen de motie stemmen.

Wat betreft de motie over Alleato zijn wij zojuist al heel helder geweest. Wij zullen tegen die motie stemmen.

De VOORZITTER: Dan sluit ik de beraadslagingen in tweede termijn. Wij hebben derhalve de discussie over het coalitieakkoord 2011-2015 gehad. Dan zijn wij toe aan agendapunt 12, de stemverklaringen. Is er behoefte in fractieverband even na te denken over de moties? Dat is het geval, zie ik. Ik schors de vergadering.

Schorsing van 17.28 uur tot 17.37 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

Stemverklaringen.

De VOORZITTER: Ik loop de besluitvorming langs zoals wij die deze middag hebben doorlopen. Mocht er een motie ingetrokken of gewijzigd worden, dan geef ik daarvoor nu gelegenheid.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een vraag over de procedure. Hebben de stemverklaringen ook betrekking op agendapunt 14?

De VOORZITTER: Nee, agendapunt 14 komt daarna. Wij hebben nu de beraadslagingen over de inhoudelijke agendapunten afgesloten en zullen besluiten het collegeakkoord voor kennisgeving aan te nemen. Er is nu gelegenheid stemverklaringen af te geven. Als een motie wordt gewijzigd of ingetrokken, dan hoor ik dat nu graag, anders zouden er stemverklaringen worden gegeven over

moties die niet meer blijken te kloppen. Zijn er moties die worden gewijzigd of ingetrokken? Over agendapunt 14 komt u nog uitgebreid te spreken.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil over motie M4 zeggen dat hetgeen staat onder "verzoekt het college van Gedeputeerde Staten om" wordt gewijzigd in: "de ambitie om in 2040 klimaatneutraal te zijn en de voorbeeldfunctie van de provincie op te nemen in haar beleid en dit concreet uit te werken".

De VOORZITTER: Iedereen heeft kennisgenomen van de tekst? Ja, zie ik. Wij horen dan bij de stemverklaringen wel hoe men erover denkt. Dan ga ik over naar de stemverklaringen. Ik doe dat per fractie over alle onderdelen die wij vanmiddag doorlopen hebben.

De heer VAN LUNTEREN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Brengt u nu ook het amendement in stemming?

De VOORZITTER: Ik wil graag uw stemverklaringen over alle voorstellen, ook over het amendement.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb twee stemverklaringen. De eerste stemverklaring geef ik bij motie M1. Wij zijn het in grote lijnen eens met de constatering en overwegingen van deze motie, maar omdat de opdracht aan het college thuishoort in Den Haag, zullen wij niet instemmen met de motie. Wij hebben een stemverklaring bij het statenvoorstel Wijziging verordening fractievergoedingen. Wij zullen instemmen met het statenvoorstel en ook met het amendement dat daarbij hoort, maar wel met de opmerking dat wij het eens zijn met het standpunt van de PVV: als er binnen het fractievoorzittersconvent een democratische peiling is over een standpunt ten aanzien van een onderwerp, dan moet dat terugkomen in het statenvoorstel.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Een stemverklaring over motie M2. Wij hebben daarvoor in principe wel sympathie, maar wij zien geen rol voor de provincie bij het verstrekken van startersleningen. Daarom zijn wij alsnog tegen deze motie.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben een opmerking over motie M5 over de kerntaken. Wij steunen deze motie, maar wij denken daarbij wel aan een andere invulling van de kerntaken. Het idee van een startnotitie steunen wij van harte, maar met een andere invulling, en wij verwachten die tegemoet te kunnen zien.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Een stemverklaring bij motie M4 over milieu-duurzaamheid. Wij kunnen de motie ondersteunen, waarbij wij de nadruk willen leggen op de voorbeeldfunctie van de provincie. Wat ons betreft, is het niet de bedoeling dat alles in een apart document wordt uitgewerkt. De voorbeeldfunctie echter zeker wel.

Dan een stemverklaring bij motie M5. Wij kunnen het wel eens zijn met het dictum dat er een kern-takendiscussie wordt gevoerd. Het nieuwe college heeft dat gedaan en dat heeft zijn weerslag gekregen in het akkoord en wordt verder uitgewerkt. Omdat het college die toezegging heeft gedaan en die stappen ook zal zetten, zullen wij met deze stemverklaring dus tegen motie M5 stemmen. Motie M10: wij vinden deze motie heel sympathiek, maar wij kunnen hiermee niet instemmen. Ons punt is juist dat je eerst de evaluatie van het functioneren van Alleato moet afwachten, voordat je besluit over het wel of niet toekennen van subsidies.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Bij motie M4 wil ik aangeven dat de gedachte erachter helemaal goed is, maar in mijn beleving zit dit gewoon in het beleid. Er zijn doelstellingen vastgelegd en daarop wordt gewoon voortgeborduurd. De motie is in mijn beleving nog steeds overbodig en derhalve zal ik tegenstemmen .

Mevrouw HOEK (50Plus): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal motie M2 wel steunen, omdat daarin staat: "dragen het college van GS op te streven naar 30% sociale huurwoningen. 50Plus is er voorstander van te kijken naar de behoefte in het gebied waar woningbouw gerealiseerd gaat worden en ook of die 30% wel of niet nodig is. Het kan ook 20% of 40% zijn. Wij zullen de motie echter wel steunen.

Stemmingen.

De VOORZITTER: Er is een motie ingediend tijdens het vragenhalfuurtje. Dat is de motie 'provincie als OV-autoriteit'.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik maak bezwaar tegen uw formulering van 'motie provincie als OV-autoriteit'. Dat is niet wat in deze motie staat.

De VOORZITTER: Zo staat de formulering op mijn papier geschreven. Als het anders is, neem ik mijn woorden terug.

Ik ga nu overigens eerst over tot de besluitvormingen. De moties komen als laatste aan de orde . Aan de orde is het statenvoorstel Verlenging overeenkomst met accountant Ernst & Young.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel PS2011BEM04.

De VOORZITTER: Over het Statenvoorstel Benoeming PS- en commissieleden in in- en externe gremia II heeft u al bij acclamatie besloten. Dan stel ik aan de orde statenvoorstel wijziging verordening fractievergoedingen. Daarop is een amendement ingediend door de fractie van de SGP, dat de basisvergoeding verhoogt en per lid verlaagt.

Zonder hoofdelijke stemming aanvaarden Provinciale Staten het amendement A1.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het geamendeerde voorstel PS2011PS06.

De VOORZITTER: Dan is aan de orde het coalitieakkoord 2011-2015. Het voorstel is om dat voor kennisgeving aan te nemen.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten het coalitieakkoord 2011-2015 voor kennisgeving aan te nemen.

De VOORZITTER: Dan zijn wij toe aan de moties.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M1. Voor de motie heb-

ben gestemd de fracties van de PvdA, de PVV, de SP, 50Plus en de PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M2. Voor de motie hebben gestemd de fracties van de PvdA, de SP, 50Plus en de PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M3. Voor de motie hebben gestemd de fracties van de PvdA, de PVV, de SP, 50Plus en de PvdD.

De VOORZITTER: Aan de orde is motie M4. Ik wijs erop dat de motie is gewijzigd.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten de gewijzigde motie M4. Voor de motie hebben gestemd de fracties van de PvdA, de SP, de ChristenUnie, 50Plus en de PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M5. Voor de motie hebben gestemd de fracties van de PvdA, de PVV, de SP, 50Plus en de PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M6. Voor de motie hebben gestemd de fracties van de PVV, de SP, de SGP en de PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M7. Voor de motie hebben gestemd de fracties van de PvdA, de SP, 50Plus en de PvdD.

Zonder hoofdelijke stemming aanvaarden Provinciale Staten motie M8. Tegen de motie hebben gestemd de fracties van de PVV en de SGP.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M9. Voor de motie hebben gestemd de fracties van de PvdA, de PVV, de SP, de ChristenUnie, 50Plus en de PvdD.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil mij onthouden van stemming over motie M10. Ik heb af en toe een zakelijke relatie met Alleato.

(De heer E. de Vries verlaat de vergadering.)

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M10. Voor de motie hebben gestemd de fracties van de PvdA, de SP, 50Plus en de PvdD.

(De heer E. de Vries komt ter vergadering.)

Benoeming van de leden van het nieuwe college van GS.

De VOORZITTER: Ik geef de voorzitter van de commissie voor onderzoek van de geloofsbrieven het woord.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De commissie voor onderzoek van de geloofsbrieven heeft kennisgenomen van de verslagen van de integriteitsgesprekken, welke de commissaris met de beoogde gedeputeerden heeft gevoerd. Hieruit is gebleken dat er bij geen hunner sprake is van een financiële, een zakelijke of een bestuurlijke verstrengeling van belangen. De commissie is dan ook van mening dat er met het oog op de integriteit geen factoren zijn die zich verzetten tegen de benoeming tot gedeputeerden.

De VOORZITTER: Dank u wel. Om tot de verkiezingen over te gaan, hebben wij een bureau voor de stemopneming nodig. Ik stel voor dat de heren Balemans, Van Wikselaar, De Kruijf en Peters het stembureau bezetten. Dat is akkoord, zie ik. Ik stel voor dat wij bij elke vacature afzonderlijk gaan stemmen. Per stemming zullen de stembriefjes worden uitgereikt. Voorafgaand aan de stemming zal de desbetreffende fractie een aanbeveling doen wie zij voordraagt om in de vacature te voorzien. Ik zeg nogmaals: het is geen voordracht die uitsluitend tot de persoon bindend is. Daarover is wat discussie geweest. In de Provinciewet, artikel 28, lid 3, staat dat "een aangelegenheid die hem rechtstreeks of middellijk als persoon aangaat, zich onthoudt van stemming". In lid 3 staat echter dat wanneer dit zich niet beperkt tot die persoon, dat dan de kandidaat normaal mee stemmen als fractielid.

Als u akkoord bent met het stembriefje dat u krijgt, hoeft u het alleen maar te vouwen. Het kan zijn dat u een ander kiest. Dan schrappt u de naam door en vult een andere naam daarvoor in. Wenst u blanco

te stemmen, de derde mogelijkheid, dan zet u een kruis door de naam.

Ik verzoek u tijdens de stemming op uw plaats te blijven zitten. Dat staat in het reglement van orde, maar wij zouden daarnaast ook enorm veel tijd verliezen. Er zijn 46 leden aanwezig. Wij kunnen overgaan tot de voordracht voor de eerste vacature. Ik geef het woord aan de heer Barneveld Binkhuysen.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik verzoeken om een kort moment voor intern overleg? De procedure is helder en wij gaan daartoe over. Eerder heb ik al gevraagd of de stemverklaringen ook betrekking hadden op agendapunt 14. U hebt toen aangegeven dat het een afzonderlijk moment is in deze vergadering. Ik verzoek u daarom nu even een moment te schorsen, zodat wij er nog even naar kunnen kijken.

De VOORZITTER: U wilt een schorsing? Wordt dat verzoek gedeeld? Ik had begrepen dat u een stemverklaring wilde afleggen over de procedure of over het college. Dat kan ik mij voorstellen, maar om nu nog te schorsen over de kandidatuur? Ik wil het niet beletten. Ik schors de vergadering.

Schorsing van 17.56 uur tot 18.00 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en geef het woord aan de heer Barneveld Binkhuysen voor de aanbeveling van de VVD in vacature 1.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het zal u niet verbazen dat de fractie van de VVD na indringend beraad unaniem heeft besloten de heer Remco van Lunteren voor te dragen.

De VOORZITTER: Dan kunnen de stembriefjes uitgedeeld worden. Nogmaals: er zijn 46 aanwezige statenleden die meestemmen. Ik verzoek de leden van het stembureau hun plek in te nemen zodra zij hun stembriefje hebben ingeleverd.

(Uitdelen en innemen van de stembriefjes.)

De VOORZITTER: Er zijn op de heer Van Lunteren 43 stemmen uitgebracht. Er zijn drie blanco stemmen. Van harte gelukgewenst. Ik mag aannemen dat u uw benoeming aanvaardt? Dat is het geval.

(Applaus)

Dan vraag ik de fractie van het CDA de aanbeveling te doen voor vacature 2.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van het CDA beveelt de heer Bart Krol van harte aan bij de Staten voor de verkiezing tot lid van het nieuwe college van GS.

De VOORZITTER: Dank u wel. De stembriefjes kunnen uitgedeeld worden.

(Uitdelen en innemen van de stembriefjes.)

De VOORZITTER: Er zijn 46 stemmen uitgebracht, waarvan 2 blanco en 44 op de heer Krol.

Ook u van harte gelukgewenst. U aanvaardt de benoeming? Dat is het geval. (Applaus)
Dan gaan wij over naar vacature 3. Ik geef het woord aan mevrouw Versteeg.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! D66 beveelt als gedeputeerde Ralph de Vries van harte aan.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan kunnen de stembriefjes worden uitgedeeld.

(Uitdelen en innemen van de stembriefjes.)

De VOORZITTER: De stemmen zijn geteld inzake de vacature waarvoor de heer De Vries is aanbevolen. Er zijn 46 stemmen uitgebracht, waarvan 2 blanco, 4 op mevrouw Versteeg, 6 op de heer Balemans en 34 op de heer De Vries. Daarmee is de heer De Vries verkozen. Van harte gefeliciteerd. Ik neem aan dat u uw benoeming aanneemt? Dat is het geval.

(Applaus)

Voor vacature 4 geef ik het woord aan de heer Nugteren namens GroenLinks.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Op dit bijzondere moment is het mij een bijzonder genoegen voor de bezetting van vacature 4 voor te dragen collega Mariëtte Pennarts namens GroenLinks.

(Uitdelen en innemen van de stembriefjes.)

De VOORZITTER: Er zijn 46 stemmen uitgebracht, waarvan 2 blanco, 6 op mevrouw Doornenbal en 38 op mevrouw Pennarts. Ook u van harte gelukwens. Ik mag aannemen dat u uw benoeming aanvaardt? Dat is het geval. (Applaus)

Beëdiging van de leden van het nieuwe college van GS.

De VOORZITTER: Ik vraag de vier gekozen gedeputeerden naar voren te komen, zodat wij tot de beëdiging kunnen overgaan.

Twee van de gekozen gedeputeerden hebben aangegeven de eed te willen afleggen en twee hebben aangegeven de belofte te willen afleggen. Ik lees de bij wet voorgeschreven tekst voor. Twee gedeputeerde antwoorden met "Zo waarlijk helpe mij God Almachtig" en twee gedeputeerden antwoorden met "Dat verklaar en beloof ik".

Ik vraag u allen te gaan staan.

"Ik zweer/ik verklaar dat ik, om tot gedeputeerde benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd.

Ik zweer/ik verklaar en beloof dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks nog middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik zweer/ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als gedeputeerde naar eer en geweten zal vervullen."

De heer VAN LUNTEREN: Zo waarlijk helpe mij God Almachtig.

De heer KROL: Zo waarlijk helpe mij God Almachtig.

De heer DE VRIES: Dat verklaar en beloof ik.

Mevrouw PENNARTS: Dat verklaar en beloof ik.

De VOORZITTER: Nogmaals van harte gelukwens. Mag ik u verzoeken plaats te nemen in het gedeelte van deze zaal dat gereserveerd is voor Gedeputeerde Staten.

(Applaus)

Leden van de Staten van Utrecht, leden van het college van Gedeputeerde Staten, geachte aanwezigen. Het gaat beginnen. It giet oan, it sil heve, zouden de Friezen zeggen. Dat heeft een betekenis als: het gaat door, het staat te gebeuren. Het college 2011-2015. Ook van mijn kant een compliment aan degenen die de collegeonderhandelingen gedaan hebben. Vier weken na de verkiezingen en drie weken na de start van de onderhandelingen: een coalitie van VVD, CDA, D66 en GroenLinks. Als eerste provincie in Nederland een coalitieakkoord. Dat mocht na de vorige keer ook wel, want toen zaten wij in de achterhoede, zo begreep ik. Maar, zoals mevrouw Doornenbal zei, toen moesten wij ook nog een commissaris benoemen. Dat hield blijkbaar wat op. In elk geval mijn complimenten voor deze procedure. Het akkoord ligt er. Wij hebben vanmiddag vernomen dat er groot draagvlak is in de Staten voor het te voeren beleid.

De leden van Gedeputeerde Staten zijn zojuist benoemd en beëdigd en niets staat een goede start nu in de weg. Toch wil ik de nieuwe gedeputeerden een paar zaken meegeven, want ambities, plannen en voornemens zijn één ding, de uitvoering is een tweede en daarvoor is meer nodig dan alleen een goede start.

Vorige week sprak ik met de heer Vulperhorst. Hij schreef een paar jaar geleden het boekje "Praktische dromers". Dat schreef hij over het vak van wethouder. Over hoe een goede wethouder ideeën, visies, droombeelden probeert waar te maken met het oog op de realiteit van alledag en met beide benen in de maatschappij. Een praktische dromer. Geldt die titel ook niet voor een goede gedeputeerde, zo vroeg ik mij af. Trouwens, dat was ook de vraag van de schrijver; daarvoor kwam hij langs. Ik heb gezegd dat ik denk dat dat zo is. Sterker nog: het is mijn stellige overtuiging dat het niet uitmaakt of je directeur bent van een groot bedrijf of wethouder of gedeputeerde of burgemeester of commissaris van de Koningin. Voor allen geldt dat je een visie moet hebben, dat je oog moet hebben voor de belangen in de samenleving, dat je daadkracht moet tonen en dat je ruimte moet geven, maar vooral dat je mensen moet kunnen enthousiasmeren om ze zo mee te nemen op weg waar je naartoe wilt in het beleid en de uitvoering.

Natuurlijk, er zijn overeenkomsten met de functie van volksvertegenwoordiger. Twee andere leden van het college. Je werkt voor dezelfde mensen als volksvertegenwoordiger, voor dezelfde bedrijven, voor dezelfde instellingen. Je hebt dezelfde motivatie en je hebt dezelfde liefde voor hetzelfde onderwerp, in dit geval de meest boeiende provincie van Nederland. Maar, zeg ik erbij, gedeputeerde is echt wat anders dan statenlid. Jullie zullen dat ervaren. Het is 'learning by doing'. Je volgt er geen opleiding voor, je wordt het, dus ga je ervoor. Ik zou zeggen: doe het vooral samen met het hele college, maar niet alleen in het college, ook met de ambtelijke organisatie en ook met de stakeholders buiten. Wees verbindend en duidelijk, kijk naar de toekomst en vergeet vooral het heden niet. Bedenk altijd waarvoor wij het doen, namelijk voor onze inwoners, de instellingen en bedrijven van deze prachtige provincie.

Dames en heren, leden van de Staten, ik heb er alle vertrouwen in dat het met deze mensen gaat lukken. De helft ervaren, de helft nieuw, maar volgens mij staan ze allemaal te popelen om te beginnen. Dus, Mariëtte, Remco, Bart en Ralph: aan de slag. Ik wens jullie heel veel succes en ik verheug mij binnen het college op een goede samenwerking.

Dames en heren, een nieuwe stap betekent ook afscheid. In dit geval – het gaat snel in het leven – afscheid van vier statenleden. Van Ralph de Vries, die acht jaar lang met veel kennis van zaken en het hart op de tong zorgde voor scherpe debatten, die het dualisme mede vorm gaf in de Staten. Geboren en getogen in het Utrechtse, dus met een groot hart voor de provincie. Bevlogen voor wat betreft de Europese dimensie van het bestuur en de zorg voor een goede herbestemming en warm pleitbezorger van Paleis Soestdijk. Hij was een zeer bekwaam plaatsvervangend voorzitter van uw Staten en voorzitter van het presidium. Ten slotte, hij gelooft heilig in slank met dokter Frank. Dus al maanden laat hij gedisciplineerd alle sauzen, alle dressings en alle dikmakers staan. Dus hij is helemaal fit voor de job. Beste Ralph, heel hartelijk dank voor je inzet van de afgelopen jaren en voor je betrokkenheid in de Staten. Ik wens je heel veel succes binnen het college. Ik wil je graag de bloemen en de roemer

overhandigen, die bij het afscheid horen.

(Applaus)

Bijzonder missen in de Staten zullen wij ook Mariëtte Pennarts. Een gedreven politica, die opleeft als het inhoudelijke debat begint en die vooral pal staat voor de jeugdzorg. Zeer aimabel, maar ook scherp. Scherp qua argumentatie, maar altijd – en dat is heel belangrijk in dit werk – met behoud van de relatie. Ik denk dat de interruptiemicrofoon haar zal missen. Het enige dat misschien, vooral bij de griffie, minder gemist zal worden, is de chaos. Ik mocht het niet zo hard zeggen, maar ik heb het hier wel staan. Mevrouw Pennarts: altijd druk, druk, druk, en daardoor misschien wel eens iets vergeetachtig. Bijvoorbeeld tijdens de excursies of tijdens de werkbezoeken. Dan was het een ring, dan was het een zonnebril, maar ach, het kwam toch wel weer goed. En bij het tekenen van de benoemingspapieren verdwenen de documenten per abuis in de tas van mevrouw Pennarts en duurde het even; de griffie had maar 46 documenten. Paniek, maar ze zijn gelukkig op tijd teruggekomen. Maar ach, uit orde komt gewoonte en uit chaos komt leven. "Altijd ongeregeld is ook geregeld", zo sprak een Amerikaans historicus eens. Ik denk dat dat waar is. Er zijn slechtere eigenschappen en daartegenover staan heel veel talentvolle kwalitatieve andere talenten. Dus, beste Mariëtte, hartelijk dank voor de verrichte werkzaamheden in de Staten van Utrecht. Ik wens ook jou heel veel succes in je nieuwe functie. Welkom binnen Gedeputeerde Staten. Ik verheug mij op de samenwerking. Ook voor jou de roemer en de bloemen.

(Applaus)

Dan hebben wij nog twee statenleden van wie wij ook afscheid nemen. Ik moet zeggen dat wij van hen in de afgelopen periode, die vrij kort is geweest, niet zo veel gehoord hebben in de Staten. Dus wat dat betreft, valt er weinig over hen te zeggen. Daarom Remco en Bart, heel veel dank voor wat jullie de afgelopen weken betekend hebben voor en achter de schermen. Heel veel succes in het nieuwe college. Het is de enige manier om de roemer te krijgen als je statenlid bent geweest, al is het maar kort. Met name Bart Krol verheugde zich daar zeer op. Dus, vandaar dat wij voor jullie

beiden ook de roemer hebben, de oorkonde en de bloemen.

(Applaus)

Nog even dit. Zoals oud-statenlid Theo Ruijs hier onlangs in maart zei, draait de organisatie voor een belangrijk deel op de ondersteunende functies. Hij noemde daarbij in het bijzonder de boden. De boden staan de Staten met allerhande praktische zaken in hun functioneren bij; van de catering, het luiden van de bel, het ronddelen van moties en amendementen, stembriefjes tot het weer innemen, enzovoort. Sjef Depont heeft dat dertig jaar lang gedaan bij de provincie Utrecht. Dat is een hele tijd. Hij gaat nu per 1 mei met pensioen. Sjef is altijd het goede voorbeeld geweest van een cliëntvriendelijke houding, niet alleen in de Staten, maar ook buiten de Staten in z'n algemeenheid. Zo was hij bij de recepties vaak het eerste aanspreekpunt voor bezoekers en altijd met stijl en geduld maakte hij iedereen wegwijs in de organisatie en gaf hij deskundig de gevraagde informatie. Beste Sjef, hartelijk dank voor alles wat je voor de provincie Utrecht hebt betekend en wat je hier voor de Staten hebt betekend. Ik denk dat je nu meer tijd zult hebben in het volgen van de beurs en allerlei beleggingsadviezen, want ik heb begrepen dat dat je hobby is. Ik weet niet of hier een geldelijke bijdrage in zit, maar het is misschien een start voor een succesvolle belegging. Hoe het ook zij, ik wens je heel veel succes en, belangrijker dan de wens van het succes, is dat je in goede gezondheid, jij met degenen die je dierbaar zijn, kunt genieten van een welverdiend pensioen. Het ga je goed.

(Applaus)

Wil een van de afscheidnemende statenleden nog een reactie geven?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ja, zo'n laatste moment om hier voor jullie te staan. Het is een beetje het gevoel van het statenlidmaatschap loslaten. Geheel onvoorbereid vind ik het toch leuk om nog iets te zeggen tegen jullie.

Acht jaar statenlid. Ik heb het met heel veel plezier gedaan en er een goed gevoel aan overgehouden.

Erg leuk om te doen. Eerst met Nienke van Keulen en later vier jaar met Jacqueline. De laatste tijd was ik plaatsvervangend voorzitter van de Staten. Dat heb ik ook met heel veel plezier gedaan. En nu heel iets anders. Het is een nieuwe kans aan de overkant. Ik hoop alleen niet dat deze ruimte die ertussen zit, onoverbrugbaar zal blijken te zijn. Benader mij gewoon als gedeputeerde; daar ben ik voor. Ik hoop dat wij op een goede onderlinge samenwerking kunnen rekenen. Ik heb het met heel veel plezier gedaan. Ik wens jullie alle succes toe met jullie taak als statenlid. (Applaus)

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Heel kort. Het is net al gememoreerd: ik stap in een relatie met drie heren. Het voelt een beetje als het ouderlijk huis verlaten. Ik wil alleen maar zeggen dat ik met heel veel enthousiasme begin aan dit eervolle werk en dat ik mij verheug op een goede en intensieve samenwerking met u allemaal, met Provinciale Staten.

(Applaus)

De VOORZITTER: Rest mij nog alle belangstellenden, familie, vrienden, kinderen van harte geluk te wensen vanaf deze plek.

Sluiting.

De VOORZITTER: Ik dank u allen voor uw constructieve bijdragen deze middag. Het is mooi dat wij redelijk op tijd de vergadering kunnen afsluiten. Ik stel voor dat de benoemde gedeputeerden en de heer Driehuijs hier plaatsnemen, zodat wij hen de hand kunnen drukken voor de felicitaties. Ik sluit de vergadering.

(Einde van de vergadering om 18.39 uur.)

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van Provinciale Staten van Utrecht van 23 mei 2011.

De voorzitter,

De griffier,